

การควบคุมระดับน้ำในระบบชลประทานด้วยคอมพิวเตอร์
COMPUTER CONTROL OF WATER LEVEL
IN IRRIGATION SYSTEM

โดย

นายชัยทัต

กุลโชควมิข

นายปัญญาวัฒน์ คงสุวรรณ

วัน เดือน ปี..... 29 ก.พ. 2541.....

เลขทะเบียน..... 038092.....

เลขเรียกหนังสือ..... T.99112 1382ก

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร. มงคล มงคลวงศ์โรจน์

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ 038092 ราคา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ปีการศึกษา 2539

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่องการควบคุมระดับน้ำในระบบชลประทานด้วยคอมพิวเตอร์

จัดทำโดย

นายชัยทัต กุลโชควิช

นายปัญญาวัฒน์ คงสุวรรณ

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(รศ.ดร. มงคล มงคลวงศโรจน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การควบคุมระดับน้ำในระบบชลประทานด้วยคอมพิวเตอร์

จัดทำโดย

นายชัยทัต กุลโชควิช

นายปัญญาวัฒน์ คงสุวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร. มงคล มงคลวงษ์โรจน์

ปีการศึกษา 2539

บทคัดย่อ

Project นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมระดับน้ำในระบบชลประทานด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งตัวควบคุมที่ใช้ในกระบวนการเป็นแบบ PID โดยพัฒนามาจากการควบคุมการปิดเปิดแบบ Manual ที่ใช้อยู่เดิม มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ, ความแม่นยำ และความเสถียรของระบบการส่งน้ำ ในการทำงานของระบบนี้เริ่มจากการวัดระดับของน้ำโดยใช้ Transducer ส่งสัญญาณ Analog ในรูปของความต่างศักย์ไฟฟ้ามายัง A/D Converter และตัว A/D Converter ก็จะทำการแปลงสัญญาณจากสัญญาณ Analog ให้เป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 8 บิต และส่งสัญญาณดิจิทัลไปยัง Microcontroller เพื่อประมวลผลการทำงานตามโปรแกรมที่ได้เขียนไว้ ซึ่งในการควบคุมระดับน้ำสามารถควบคุมได้ถึง 256 ระดับ และส่งสัญญาณควบคุมการปิดเปิดประตูน้ำไปยัง D/A Converter เพื่อควบคุมให้ Motor ทำการปิดเปิดประตูน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COMPUTER CONTROL OF WATER LEVEL IN IRRIGATION SYSTEM

by

Mr. Chaithad Kulchokwanich

Mr. Panjawat Kongsuwan

Advisor

Dr. Mongloll Monglolvongroj

Academic Year 1996

Abstract

This Project regarded to computer-control for regulating water level automatically. The controller is PID type which developed from manual open-close water gate to improve efficiency , accuracy and simple operation. The process start from masuring the level of water then send analog signal ,which is the voltage range 0-5V to A/D Converter. Then A/D Converter will change the analog signal to digital signal 8 bit , and send digital signal to microcontroller for calculation in the program to get control signal ,which can control the level of water equal to 256 levels. Then the microcontroler will send digital signal to D/A Converter and D/A Converter send the signal to drive motor to regulate the water level. In order to open or close the gate at desire water level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎี	2
2.1 ประสิทธิภาพ	2
2.2 ประเภทของประสิทธิภาพ	2
2.3 ระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันที่ทำงาน	6
2.4 ปริมาณน้ำที่จะส่งผ่านประสิทธิภาพ	6
2.5 ทฤษฎีทาง CONTROL	8
2.6 การออกแบบ	14
บทที่ 3 การวัดระดับน้ำ	16
3.1 วิธีการวัดระดับน้ำ	16
3.1.1 Pressure Sensor	16
3.1.2 Sensor แสง	17
3.1.3 Cathode	18
3.1.4 การเปลี่ยนการเคลื่อนที่ในแนวตั้งเป็นการเคลื่อนที่ในแนวรัศมี	19
1) ใช้ Encoder	20
2) ใช้ Transducer	21
3.2 ระบบการวัดระดับน้ำที่เลือกใช้	22
3.3 โครงสร้างของระบบวัดระดับน้ำ	22
3.4 A/D Converter	25
บทที่ 4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับไมโครคอนโทรลเลอร์เอ็มซีเอส-51	27
4.1 คุณสมบัติพื้นฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์เอ็มซีเอส-51	27
4.2 ตำแหน่งขาของเอ็มซีเอส-51	29
4.3 โครงสร้างภายในของเอ็มซีเอส-51	32
4.4 โครงสร้างหน่วยความจำภายในไมโครคอนโทรลเลอร์เอ็มซีเอส-51	33
4.4.1 หน่วยความจำโปรแกรม	33

4.4.2 หน่วยความจำข้อมูล	35
4.5 ไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ ในไมโครคอนโทรลเลอร์เอ็มซีเอส-51	40
4.6 ชุดคำสั่งในไมโครคอนโทรลเลอร์เอ็มซีเอส-51	42
4.7 โครงสร้างอินเตอร์รัปต์ของเอ็มซีเอส-51	47
4.8 การใช้งานบอร์ด CP-SB31	50
บทที่ 5 ส่วนควบคุมการเปิด-ปิดประตูน้ำ	53
5.1 วงจรขับมอเตอร์	55
5.2 การควบคุมให้มอเตอร์ปิดประตูได้สนิท	57
บทที่ 6 โปรแกรม	60
6.1 ขั้นตอนการทำงาน	60
6.2 โปรแกรมภาษาแอสเซมบลี	63
บทที่ 7 ผลการทดลอง	67
บทที่ 8 สรุปและวิจารณ์	71
บรรณานุกรม	
กิตติกรรมประกาศ	

บทที่ 1

บทนำ

จุดมุ่งหมายของระบบการส่งน้ำ ได้แก่การที่จะสามารถส่งน้ำให้แก่การเกษตรให้ได้ ประโยชน์สูงสุด ซึ่งหากปริมาณน้ำต้นทุนมีจำกัด ก็จำเป็นจะต้องมุ่งให้ได้รับผลผลิตตอบแทน ให้มากที่สุดต่อปริมาณน้ำที่ใช้ไปหนึ่งหน่วย ความสำเร็จของการส่งน้ำจึงขึ้นอยู่กับ Function การทำงานของระบบส่งน้ำและระบบกระจายน้ำ ซึ่งจะต้องสามารถควบคุมการแบ่งสรรน้ำให้แก่ พื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างแน่นอนและยุติธรรม ซึ่งการควบคุมนี้เป็นไปได้โดยการ Operate ประตู น้ำ ด้วยเหตุนี้ประตูน้ำในระบบการส่งน้ำจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จของการส่งน้ำเป็นอย่างมาก

เนื่องจากการควบคุมการไหลของน้ำแบบ Manual โดยการใช้คนปิด-เปิดบานต่าง ๆ นั้น มักจะต้องเสียเวลาในการถ่ายถอดคำสั่ง ในการรอรระดับน้ำให้ได้ระดับที่ต้องการ และในการที่ต้องเลื่อนบานขึ้นลงจนกว่าจะได้ระดับที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงทำให้ต้องสูญเสียน้ำไปจำนวนหนึ่ง และยังอาจเกิดการผิดพลาดในการปิดเปิดบานหรือเนื่องจากระยะทางที่ห่างไกลของอาคารจากหัว งาน ทำให้การปิดเปิดบานไม่เป็นไปตามที่กำหนด และอาจเกิดการเสียหายแก่คลองส่งน้ำได้

บทที่ 2

ทฤษฎี

2.1 ประตुरะบายน้ำ

ประตुरะบายน้ำมีหน้าที่จำกัดปริมาณน้ำให้ไหลเข้าคลองเพียงปริมาณที่ต้องการและไม่เกินความจุของคลอง เป็นสิ่งสำคัญซึ่งจำเป็นต้องสร้างไว้ ถ้าไม่มีประตुरะบายน้ำจะเกิดความเสียหายหลายประการ คือ

1) น้ำจะไหลเข้าคลองมากเกินไปจนปริมาณที่ต้องการใช้ทำการเพาะปลูก ในที่สุดก็ต้องระบายทิ้งไป หรือปล่อยให้รั่วซึมลึกลงไปใต้ดิน เป็นการสูญเสียน้ำโดยไม่ได้ประโยชน์

2) ถ้าน้ำไหลเข้าคลองมากเกินไปจนความจุของคลองจะรับได้ คลองจะพัง น้ำจะไหลออกทางช่องทางทำให้เกิดน้ำท่วมบริเวณช่องทางเสียหาย พื้นที่เพาะปลูกทางปลายคลองจะไม่ได้รับน้ำหรือได้รับน้อยไม่พอใช้ การส่งน้ำไม่สะดวกเพราะระดับน้ำในคลองจะต่ำกว่าระดับน้ำใช้การเต็มที (full supply level) ที่กำหนดไว้ และต้องเสียค่าซ่อมแซมคลองด้วย

3) น้ำที่ไหลเข้าคลองมากเกินไปจนความต้องการจะทำให้เกิดน้ำท่วมที่ลุ่มในเขตที่มีการส่งน้ำได้

การสร้างประตुरะบายน้ำ มีหลักสำคัญที่จะต้องพิจารณา 3 ประการ คือ

- 1) ประเภทของประตुरะบาย
- 2) ระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน
- 3) ปริมาณน้ำที่จะส่งผ่านประตुरะบาย และ ขนาดของช่องระบายน้ำของประตुरะบาย

2.2 ประเภทของประตुरะบาย

เราจะใช้ประตुरะบายประเภทใดเป็นประตुरะบายเป็นเรื่องแรกที่จะต้องพิจารณาก่อน ประตुरะบายที่สร้างย่อมมีลักษณะแตกต่างกันได้มาก แต่ก็อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทเท่านั้น คือ

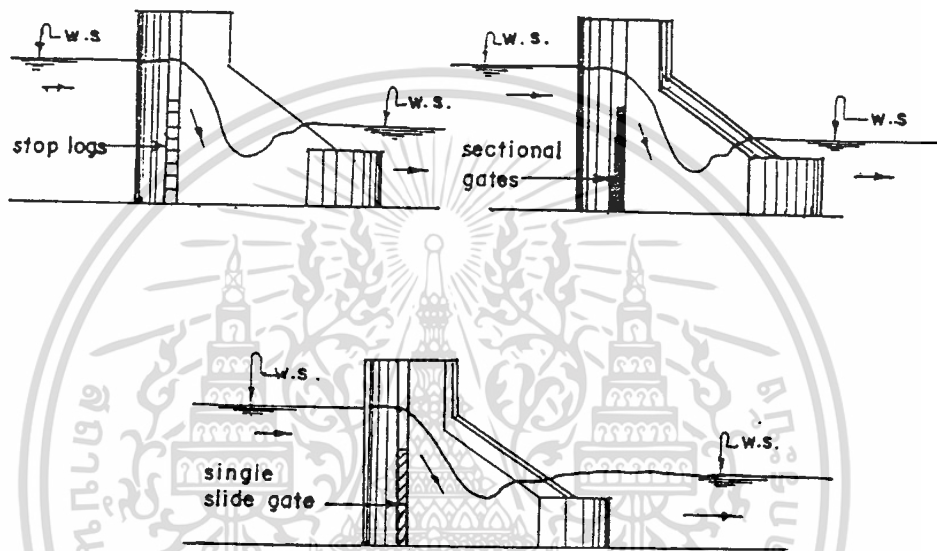
1) Overpour-type regulators

คือประตुरะบายประเภทมีบานประตูเป็นชนิดให้น้ำไหลข้ามสันบาน บายประตูชนิดนี้อาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งดังต่อไปนี้

- ไม้กระดานอัดน้ำ (stop planks)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ไม้เหล็ยมอัดน้ำ (stop logs)
 - บานประตูหลายบานที่ตั้งซ้อนกัน (sectional gates)
- ประตูระบายประเภทนี้เหมาะที่จะสร้างในท้องถิ่นที่มีตะกอนไหลมาในแม่น้ำมาก

รูปที่ 2.1 Overpour-Type Regulators

2) Undershot-type regulators

คือประตูระบายประเภทมีบานประตูเป็นชนิดให้น้ำไหลลอดใต้บาน บานประตูของประตูระบายประเภทนี้อาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งดังต่อไปนี้

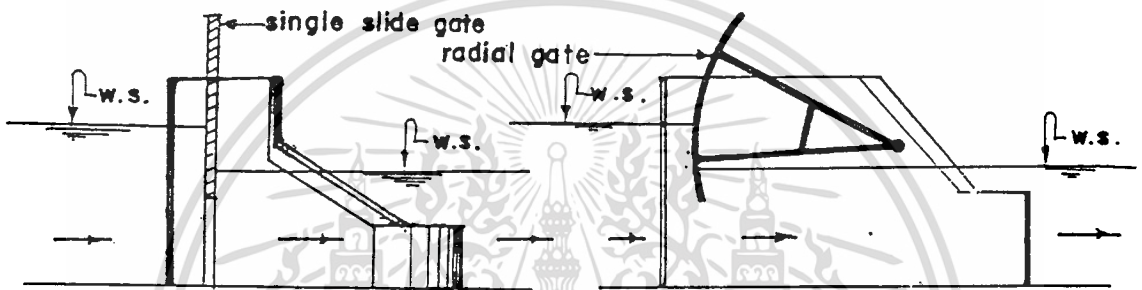
- บานประตูเดี่ยวซึ่งชักขึ้นและหย่อนได้ (single slide gates)
- บานประตูรูปโค้ง (radial gates)

ประตูระบายประเภทนี้เหมาะที่จะสร้างในท้องถิ่นซึ่งมีตะกอนไหลมาใน แม่น้ำน้อย แม้จะเป็นการส่งน้ำให้น้ำตอนล่างไหลลอดใต้บานประตู ตะกอนในน้ำซึ่งมีอยู่น้อยจะไม่ทำให้คลองตื้นเท่าไรนัก

อย่างไรก็ตามถ้าได้แก้ไขการออกแบบบ้างแล้วประตูระบายประเภทนี้ก็ยังสามารถใช้ในท้องถิ่นที่มีตะกอนไหลมาในแม่น้ำมากได้ การแก้ไขจะทำได้ด้วยวิธีต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1) ยกกระตือรือร้นประตูลงให้สูงกว่าระดับพื้นร่องระบายทรายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือ
- 2) ถ้าหากสภาพไม่อำนวยให้ทำตามข้อ 1. ได้ ก็ใช้วิธีเสริมระดับธรณีประตูลงให้สูงขึ้นอีก

รูปที่ 2.2 Undershot-Type Regulators

สำหรับช่องระบายน้ำนั้น ถ้าเป็นประตูละบายประเภท overpour-type regulators จะเปิดโล่งตลอดถึงระดับตลิ่ง แต่ถ้าเป็นประเภท undershot-type regulators ช่องระบายน้ำตอนบนมักจะทำเป็นกำแพงขวาง (diaphragm wall)

diaphragm wall จะขวางกั้นน้ำและปล่อยให้น้ำไหลเข้าคลองทางช่องเบื้องล่างซึ่งมีบานประตูเปิดได้เท่านั้น จึงทึ้นขนาดและลดน้ำหนักบานประตูลงได้มากและสะดวกต่อการเปิดปิดด้วย เพราะถ้าไม่มี diaphragm wall บานประตูจะต้องสูงพ้นระดับน้ำนองสูงสุดในลำน้ำ diaphragm wall จึงช่วยป้องกันไม่ให้น้ำนองไหลเข้าคลอง

ประตูละบายประเภท overpour-type regulators และ undershot-type regulators ย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสียด้วยกันซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

Overpour-type regulators

ข้อดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1) ป้องกันไม่ให้โคลงตื้นเพราะตะกอนหยาบเข้าคลองได้ดีเนื่องจากน้ำตอนผิวบนเท่านั้นที่ไหลเข้าคลอง
- 2) ค่าก่อสร้างค่อนข้างถูก

ข้อเสีย

- 1) ไม่สะดวกต่อการปิดเปิดบานประตูเพราะปิดยาก และในขณะที่ต้องการเปิดหรือยกบานขึ้นนั้นถ้ามีน้ำท่วมสันบานลึกลงจะยกขึ้นได้ยากเพราะมองไม่เห็นบานซึ่งจมอยู่ใต้น้ำ
- 2) บานประตูของบานระบายประเภทนี้ไม่มีอุปกรณ์ช่วยลด friction ระหว่างผิวบานกับร่องบาน (grooves) จึงเปิดบานได้ช้าและลำบาก
- 3) น้ำรั่วผ่านช่องว่างระหว่างผิวบานประตูได้ง่ายเพราะยากที่จะให้ไม้ที่ใส่ทำบานแต่ละแผ่นหรือแต่ละบานลงไปทับกันได้แนบสนิทในน้ำ
- 4) บานประตูรับแรงดันของน้ำได้น้อย ประตูระบายประเภทนี้จึงเป็นประตูขนาดเล็กเสียโดยมาก

Undershot-type regulators

ข้อดี

- 1) ปิดเปิดบานประตูได้สะดวกรวดเร็ว ถ้าเป็นบานขนาดใหญ่จะมีอุปกรณ์ช่วยลด friction ระหว่างผิวบานและร่องบาน (grooves)
- 2) เป็นประตูระบายที่สร้างได้ทุกขนาด เพราะบานประตูของประตูระบายประเภทนี้จะออกแบบให้ต้านทานแรงดันของน้ำได้มาก
- 3) บานประตูของประตูระบายประเภทนี้ปิดได้แน่นสนิท น้ำไม่รั่วตามข้างบานและชำรุดประตูเพราะมีวิธีป้องกันน้ำรั่วดีมาก

ข้อเสีย

- 1) ตะกอนหยาบอาจหลุดเข้าไปในคลองได้เพราะต้องระบายน้ำตอนล่างเข้าคลองวันแต่จะได้แก้ไขโดยการยกหรือเสริมระดับธรณีประตูระบายให้สูงขึ้น
- 2) ถ้าน้ำด้านเหนือประตูระบายลึกลงมาก โดยเฉพาะเวลาเกิดน้ำใหญ่ไหลหลากในแม่น้ำบานประตูจะต้องสูงมากเพื่อให้พ้นระดับน้ำนอง แต่อาจแก้ไขได้โดยการใช้ diaphragm wall
- 3) ค่าก่อสร้างค่อนข้างสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเปรียบเทียบแล้ว undershot-type regulators เป็นที่นิยมสร้างกันมากกว่า overpour-type regulators โดยมาก overpour-type regulators ในปัจจุบันก็ไม่ค่อยจะสร้างกันแล้ว ส่วน undershot-type regulators เป็นประตูละบายที่สร้างได้ทุกขนาด ในปัจจุบันนิยมสร้างกันทั่วไป

2.3 ระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันที่หัวงาน

ระดับต่าง ๆ ที่สำคัญที่หัวงานได้แก่

- ระดับสันฝาย
- ระดับหลังกำแพงประตูระบาย
- ระดับธรณีประตูระบาย
- ระดับท้องคลอง
- ระดับน้ำใช้การเต็มที่ในคลอง
- ระดับน้ำนองสูงสุดของแม่น้ำ

2.4 ปริมาณน้ำที่จะส่งผ่านประตูระบายและขนาดของช่องระบายน้ำของประตู

หลักการข้อนี้จะได้รับการพิจารณาในลำดับสุดท้าย กล่าวคือ เมื่อได้เลือกประเภทประตูระบายและกำหนดความแตกต่างของระดับน้ำเหนือสันฝายและระดับน้ำใช้การเต็มที่ในคลองแล้ว เราอาจคำนวณปริมาณน้ำที่ส่งผ่านประตูระบายปากคลองและขนาดของช่องระบายน้ำได้

การส่งน้ำและการกระจายน้ำอาจควบคุมบังคับได้ด้วยวิธีการ 2 วิธี คือ upstream control และ downstream control หรือโดยการใช้วิธีการทั้ง 2 วิธีร่วมกัน

Upstream Control

ในระบบที่ใช้ upstream control น้ำจากแหล่งน้ำจะถูกส่งเข้าคลองส่งน้ำสายใหญ่ในปริมาณที่กำหนดไว้ก่อน ปริมาณน้ำที่กำหนดเป็นไปตามแผนการส่งน้ำ (irrigation program) ส่วนการแบ่งสรรน้ำเข้าคลองซอยและคูน้ำจะเป็นไปตามปริมาณน้ำที่ต้องการ หรือตาม “ชลภาวะ”

การออกแบบให้สามารถควบคุมระดับน้ำด้านเหนือให้คงที่ และเป็นไปตามที่กำหนดไว้ การกำหนดปริมาณน้ำที่ไหลผ่านอาจทำโดยใช้ fixed crest หรือโดยการปิดเปิดทั้งแบบ manual และแบบอัตโนมัติ โดยใช้ stop log , slide gates และ radial gates ในระบบนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณน้ำที่คงมีอยู่ในคลองส่งน้ำจะคงที่ ไม่ว่าอัตราการไหลในแต่ละส่วนของคลองจะแปรเปลี่ยนไปอย่างไร

ระบบ upstream control เหมาะจะใช้กับการส่งน้ำซึ่งมีน้ำต้นทุนจำกัดไม่ว่าทั้งปีหรือเพียงบางฤดู

Downstream Control

หากว่าปริมาณน้ำต้นทุนมีมากกว่าความต้องการแล้ว การควบคุมปริมาณน้ำก็มีความจำเป็นน้อย ดังนั้นจึงอาจยอมให้ผู้ใช้ในแต่ละรายควบคุมปริมาณน้ำที่จะต้องการใช้ได้เอง หากว่าระบบสามารถจัดให้ความต้องการทางคันท้ายน้ำนี้สามารถถ่ายทอดไปเหนือน้ำเป็นชั้น ๆ จนกระทั่งถึงปากคลองสายใหญ่ และสามารถทำให้ปริมาณน้ำที่ปล่อยเข้าปากคลองสายใหญ่ปรับให้เหมาะสมกับความต้องการรวมของทั้งระบบได้ ในทางปฏิบัติแล้ว ระบบ downstream control จะต้องใช้กับระบบ automatic control equipment

ข้อดีและข้อเสียของ Upstream และ Downstream control

ระบบ upstream control เป็นวิธีเดียวที่เหมาะสมสำหรับสภาพซึ่งมีน้ำไม่พอแก่ความต้องการของเกษตรกร แต่การที่จะเปิดปิดน้ำเข้าระบบส่งน้ำและการจัดแบ่งน้ำในระบบจำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ที่ชำนาญเป็นจำนวนมาก และการปรับปริมาณน้ำให้เท่ากับปริมาณน้ำที่ต้องการรวมกับปริมาณน้ำที่สูญเสียเนื่องจากการรั่วซึมและการระเหยก็ทำได้ยาก และการสูญเสียจากระบบ upstream ก็จะมีมากกว่า เนื่องจากต้องเก็บน้ำไว้เพื่อกรณีที่มีเมื่อมีความต้องการน้ำจะได้ปล่อยน้ำให้ได้ทันที ข้อเสียอีกอย่างหนึ่งของ upstream control ก็คือต้องการระยะเวลาช่วงหนึ่ง (time lag) ก่อนที่จะสามารถส่งน้ำได้ตามที่มีความต้องการ ทั้งนี้เพื่อรอให้น้ำด้านเหนือน้ำอัดทจนได้ระดับก่อน บานแบบ upstream control จึงจะเปิดให้น้ำไหลผ่าน

ระบบ downstream control เป็นระบบซึ่งสามารถตอบสนองต่อความต้องการจากผู้ใช้น้ำได้โดยอัตโนมัติดังนั้นจึงเป็นระบบที่ประหยัดน้ำเพราะน้ำจะถูกส่งเข้าสู่ระบบเพียงเท่ากับความต้องการจากแปลงเพาะปลูกรวมกับความสูญเสียจากการรั่วซึม และเมื่อไม่มีความต้องการใช้น้ำก็ จะไม่มีการส่งน้ำไปให้สูญเสีย แต่ระบบ downstream control ก็มีข้อเสียที่สำคัญ เนื่องจากระบบจะส่งน้ำให้ตามความต้องการ ดังนั้นหากปริมาณน้ำมีจำกัด แต่ความต้องการน้ำทางท้ายน้ำมีมาก น้ำก็จะถูกดึงไปจากทางต้นน้ำจนแห้งคลอง และในกรณีที่คลองชำรุด เช่น คลองขาดหรือบานบางแห่งเกิดติดขัด จะทำให้น้ำในคลองบางช่วงถูกดึงไปจนแห้ง ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้ น้ำ

ทางด้านคลองเดือดร้อน และคลองอาจเกิดการเสียหายแก่คอนกรีตคาค เช่น จาก uplift ได้ นอกจากนี้คลองในระบบ downstream control ยังต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างแพง เนื่องจากต้องสร้างคันคลองให้เป็นระดับในแต่ละ section ซึ่งหากความลาดเทของพื้นดินมีมาก เช่น เกินกว่า 30 ซม. ต่อ 1 กม. แล้วจะทำให้ราคาค่าก่อสร้างคลองในระบบดังกล่าวสูงจนไม่เป็นการเหมาะสม

เนื่องจากแต่ละระบบต่างมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดังนั้นวิธีการใช้ที่เหมาะสม คือการนำเอา ระบบทั้งสองมาใช้ร่วมกัน โดยอาจใช้ longitudinally conhined system คือการใช้ downstream control เฉพาะในคลองส่งน้ำสายใหญ่ ส่วนในคลองซอยและแยกซอยใช้ระบบ upstream control เพื่อการควบคุมที่ดีกว่า การใช้ระบบทั้งสองรวมกันอีกวิธีหนึ่ง คือการใช้บานแบบ composite gate ซึ่งจะทำหน้าที่ได้ทั้ง 2 อย่าง ในเวลาที่มีน้ำต้นทุนเพียงพอแก่ความต้องการ gate จะทำหน้าที่เป็นแบบ downstream control และเมื่อน้ำต้นทุนมีมากเกินไปจนอาจล้นคลองบานจะเปิดออกให้น้ำไหลผ่านมากขึ้น ซึ่งบานจะทำหน้าที่คล้าย ๆ wasteway หรือ siphons แต่เมื่อน้ำต้นทุนมีน้อยกว่าความต้องการ บานจะปิดลงก่อนที่น้ำในคลองด้านเหนือน้ำจะพร่องลงจนแห้ง

2.5 ทฤษฎีทาง CONTROL

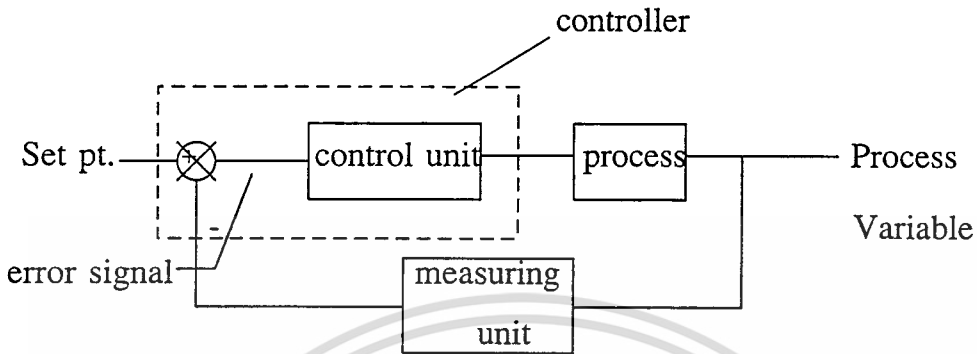
การควบคุมอัตโนมัติมีบทบาทสำคัญต่อวิศวกรทุกสาขาวิชา จุดมุ่งหมายเพื่อปลดปล่อยภาระของมนุษย์จากการทำงานซ้ำซาก โดยการใช้อุปกรณ์ควบคุมอัตโนมัติทำให้ง่ายต่อการควบคุม ประหยัดและมีความเชื่อถือสูง ซึ่งระบบควบคุมอัตโนมัตินี้ได้กลายมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในอุตสาหกรรมต่าง ๆ

ระบบควบคุม (control system) หมายถึง กระบวนการทำงานที่ประกอบด้วยอุปกรณ์วัด และอุปกรณ์ควบคุมทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการทำงาน

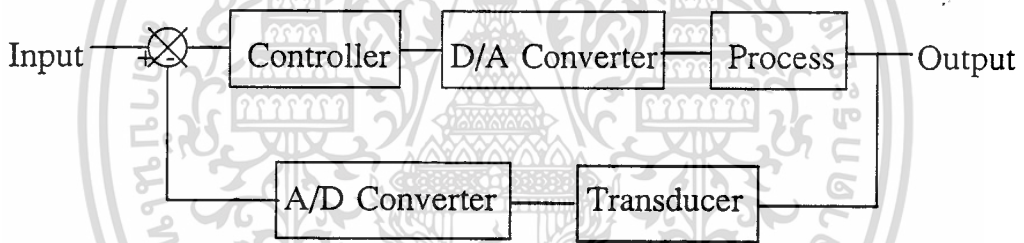
ระบบควบคุมป้อนกลับ (feedback control system) คือ ระบบควบคุมที่รักษาสภาพความสัมพันธ์ที่กำหนดให้ระหว่างตัวแปรเอาต์พุตและอินพุตอ้างอิง โดยการป้อนสัญญาณเอาต์พุตกลับไปที่อินพุตเพื่อเปรียบเทียบสัญญาณทั้งสองและนำสัญญาณต่างไปทำการแก้ไขและควบคุม

ในระบบควบคุมประกอบด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ หลายชนิดที่ทำงานร่วมกัน หน้าที่การทำงานของแต่ละอุปกรณ์สามารถแสดงด้วยบล็อกฟังก์ชัน (function block) และสัญญาณไหลเข้า-ออก จากบล็อกฟังก์ชันรวมกันเป็นแผนภาพบล็อกสัญญาณหรือที่เรียกว่า Block diagrams ซึ่งใน

ระบบควบคุมพื้นฐานนั้น Block diagrams สามารถแสดงได้ดังนี้

โดยในการควบคุมการเปิดปิดประตูด้วยคอมพิวเตอร์นี้สามารถที่จะเขียน Block Diagram แสดงการทำงานคร่าว ๆ ได้ดังนี้

ระบบควบคุมระดับน้ำโดยการควบคุมการเปิดประตูน้ำด้วยคอมพิวเตอร์นี้ ค่าของระดับน้ำจะถูกวัดเป็นค่าของ Voltage จากการที่กลไกกลุกลอยไปหมุนตัว Transducer เมื่อระดับน้ำมีการเคลื่อนที่ขึ้นลง ทำให้เราได้รับค่าระดับแบบอนาล็อก ซึ่งค่าระดับแบบอนาล็อกนี้ จะถูกแปลงเป็นค่าระดับแบบดิจิตอลด้วยตัวแปลงสัญญาณ A/D Converter ค่าระดับแบบดิจิตอล ถูกป้อนเข้าไปในตัวควบคุมซึ่งเป็น Controller เพื่อเปรียบเทียบกับค่าระดับอ้างอิงที่อยู่ใน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หากมีค่าแตกต่าง ตัวควบคุมจะส่งสัญญาณเอาท์พุทไปทำการขับเคลื่อนให้ทำการเปิดปิดประตูน้ำ เพื่อทำให้ระดับน้ำในระบบเท่ากับระดับน้ำเป้าหมาย

โดยที่ตัว Controller ทำหน้าที่เปรียบเทียบระหว่าง Input กับ Output เพื่อหาค่าผิดพลาด (error) ของ Process และสร้างสัญญาณควบคุม (Control Signal) ไปลดค่าผิดพลาดให้หมดไปหรือให้เหลือน้อยที่สุด หน้าที่นี้เรียกว่า control action ซึ่ง Controller ที่ใช้จะเป็น Proportional plus Integral plus Derivative control action (PID-action) ซึ่งเป็นไปตามสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Proportional plus Integral plus Derivative control action (PID-action) ซึ่งเป็นไปตามสูตร

$$m(t) = K_p \left[e(t) + \frac{1}{T_i} \int e(t) dt + T_d \frac{de(t)}{dt} \right]$$

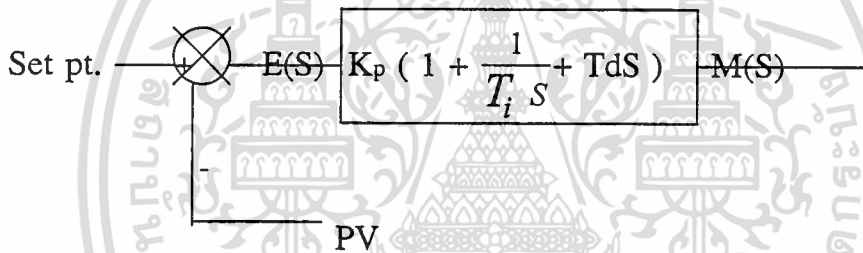
take laplace จะได้ว่า

$$M(S) = K_p E(S) \left(1 + \frac{1}{T_i S} + T_d S \right)$$

โดยที่ K_p = Proportional Gain

T_i = reset time

T_d = derivative time

ส่วนค่าของ Process นั้นหาได้โดยการทดลองหาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของระดับน้ำทั้งสองด้านของประตูกับเวลา ซึ่งจากการทดลองหาความสัมพันธ์ดังกล่าวทำให้ได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

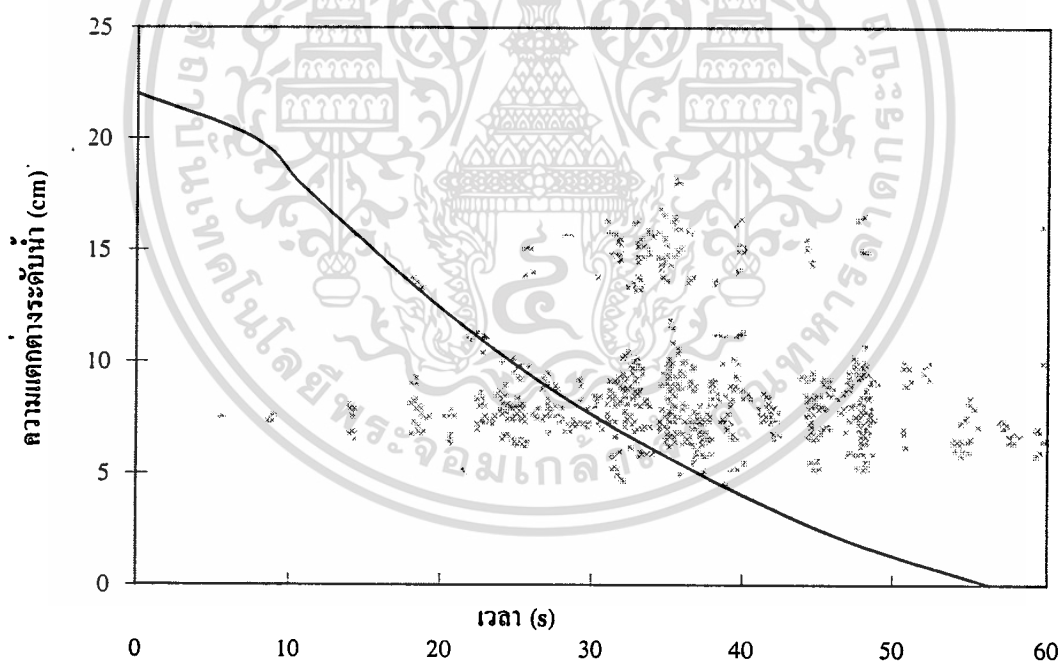
ระดับประตู (เหนือธรณี) 1 cm

ระดับน้ำด้าน 1 (cm)	ระดับน้ำด้าน 2 (cm)	ความแตกต่าง(cm)	เวลา
25	3	22	-
24	4	20	7.64
23	5	18	10.68
22	6	16	13.93
21	7	14	17.18
20	8	12	20.75

18	10	8	29.14
17	11	6	34.37
16	12	4	40.12
15	13	2	46.99
14	14	0	56.29

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับน้ำทั้งสองข้างของประตูกับเวลา

จากผลการทดลองเราทำการพล็อตกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของระดับน้ำทั้งสองข้างของประตูกับเวลาจะได้ดังรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของระดับน้ำทั้งสองข้างของประตูกับเวลา

จากกราฟผลการทดลองจะได้สมการความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของระดับน้ำทั้งสองข้างของประตูกับเวลา ซึ่งเป็น error ของระบบ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$E = Ae^{-\frac{t}{\tau}}$$

โดยที่ A = ความสูงของระดับน้ำที่เราต้องการควบคุม
เพราะฉะนั้นสมการของระบบที่แท้จริง คือ

$$H = A - E$$

$$H = A - Ae^{-\frac{t}{\tau}}$$

$$= A(1 - e^{-\frac{t}{\tau}})$$

ทำการ Take Laplace ทั้งสองข้างของสมการ จะได้ว่า

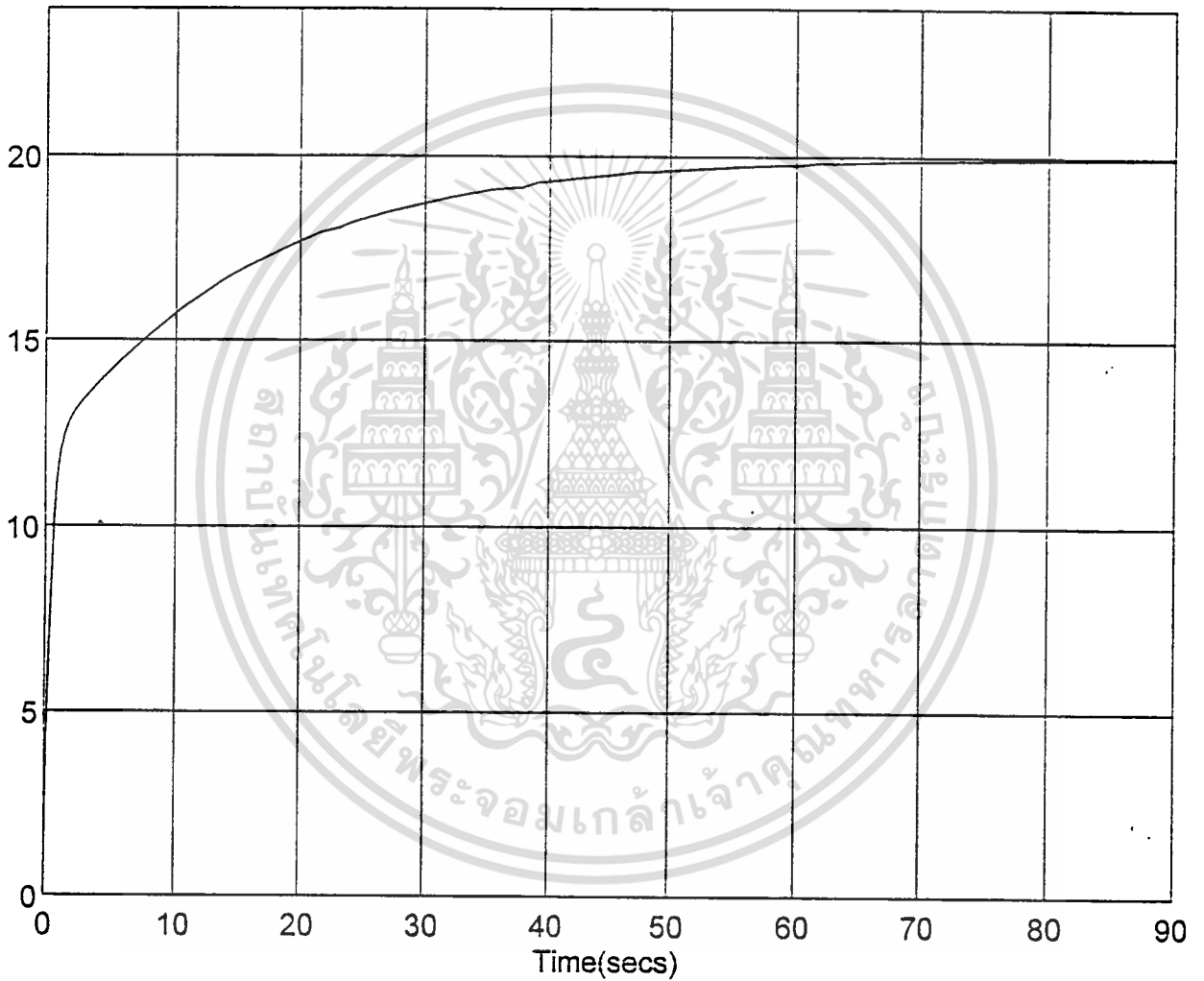
$$H(S) = A \left[\frac{1}{s} - \frac{\tau}{\tau S + 1} \right]$$

$$= A \left[\frac{1}{\tau S + 1} * \frac{1}{s} \right]$$

$$= A(S) \left[\frac{1}{\tau S + 1} \right]$$

$$\frac{H(S)}{A(S)} = \frac{1}{\tau S + 1}$$

เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้สมการของ Controller และสมการของ Process แล้วก็ทำการ Simulate จะได้ดังกราฟรูปที่ 2.4

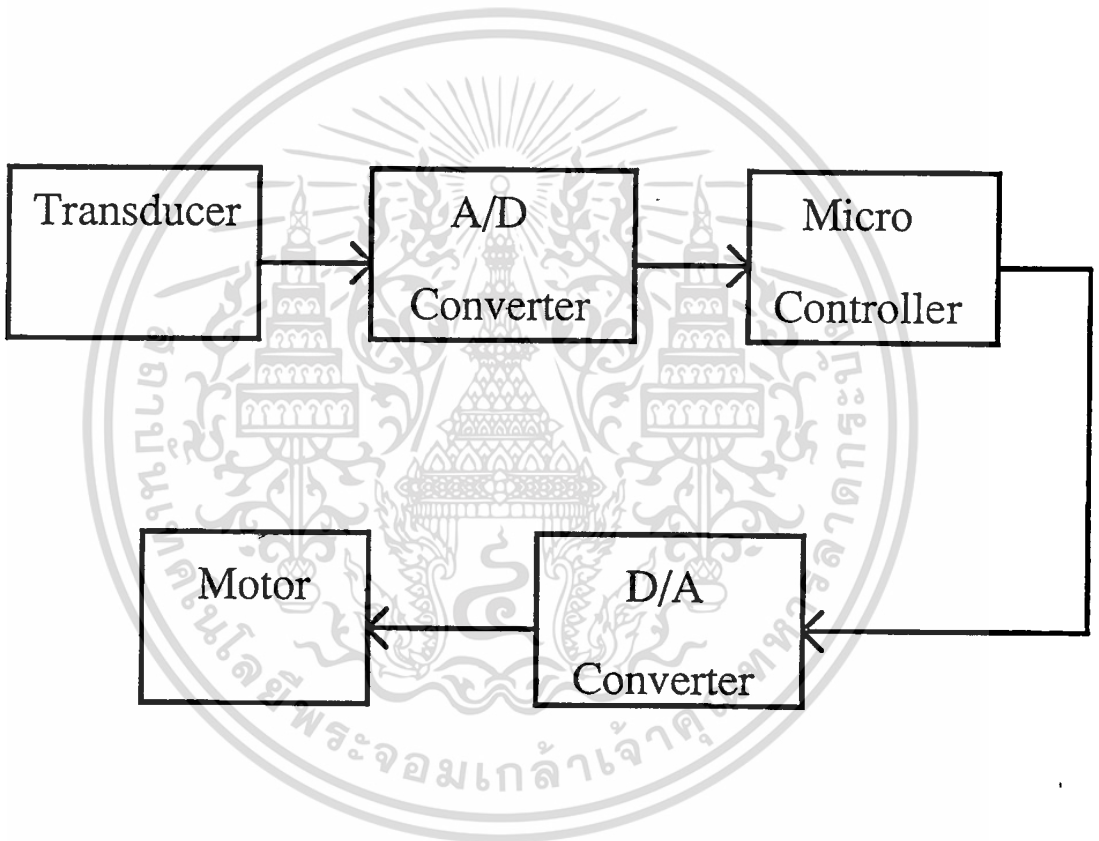

รูปที่ 2.4 กราฟที่ได้จากการ simulate

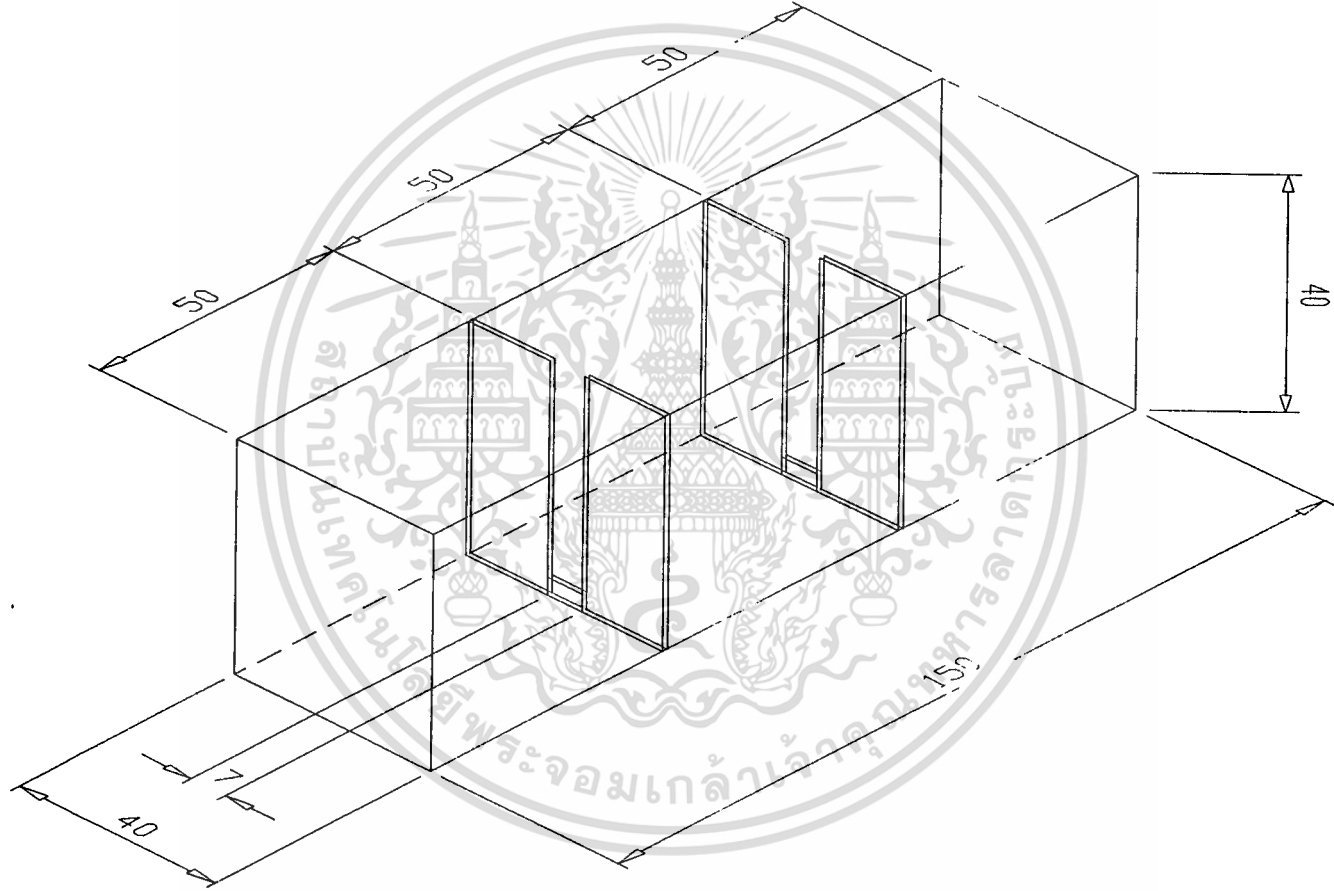
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 การออกแบบ

การออกแบบ Model ของทางน้ำนั้นจะออกแบบโดยจำลองเป็น 3 ส่วน ดังรูปที่ 2.6 ซึ่งสมมติว่าส่วนที่ 1 เป็นคลองสายใหญ่ ส่วนที่ 2 เป็นคลองสายกลาง และส่วนที่ 3 เป็นคลองสายย่อยหรือคลองซอย ซึ่งมีประตูน้ำเป็นแบบ Undershot-type regulators ซึ่งใช้ Motor เป็นตัวกักประตู ซึ่งการทำงานของ Motor เป็นลำดับขั้นตาม diagram ดังรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.5 Block-diagram แสดงการทำงาน

รูปที่ 2.6 Model ทางไหลของน้ำ

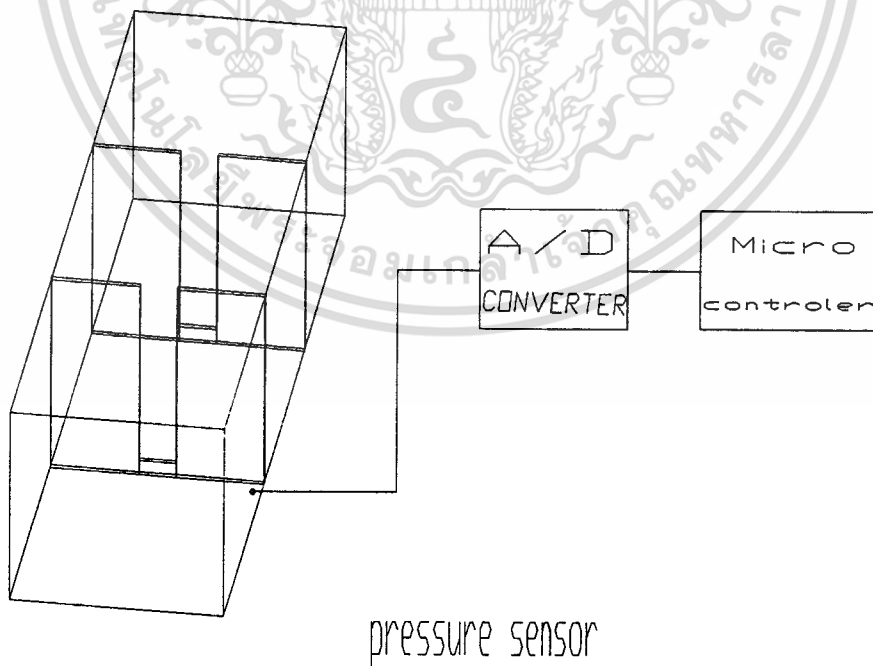
บทที่ 3

การวัดระดับน้ำ

3.1 วิธีการวัดระดับน้ำ

โดยทั่วไปในการวัดระดับน้ำมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งาน ความละเอียดที่ต้องการ เช่น

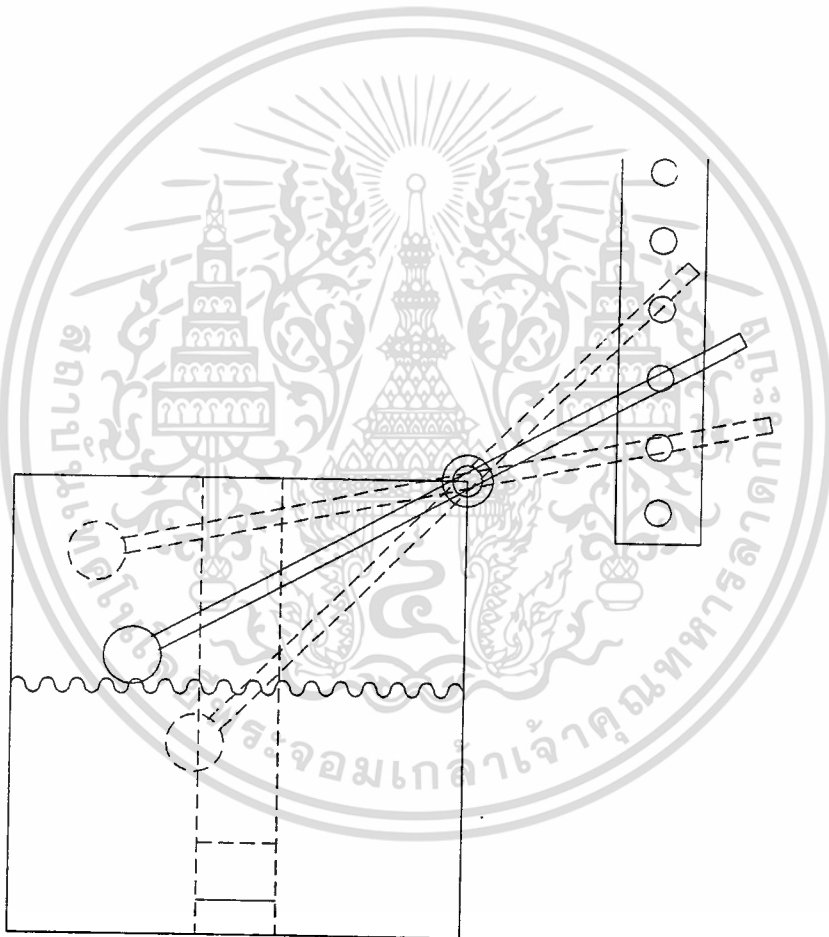
3.1.1 Pressure Sensor เป็นอุปกรณ์ที่ใช้วัดความดันของน้ำมาแปลงเป็นระดับความสูงของน้ำ ค่าของระดับน้ำที่วัดออกมาได้นั้นจะเป็นระดับแบบอนาล็อก โดยอาจจะเป็นระดับความต่างศักย์ 0-5 v หรือ ระดับความต่างของกระแส 4-20 mA ซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของ Pressure Sensor ที่ใช้งาน ดังนั้นจึงต้องมีการใช้งานร่วมกับ A/D Converter ด้วย แต่จะใช้ได้ดีก็ต่อเมื่อระดับมีความสูงค่อนข้างมาก การใช้งานก็จะนำไปติดไว้ที่ระดับต่ำสุด โดยการใช้งานของ Pressure Sensor แสดงได้ดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 แสดงการใช้งานของ Pressure Sensor กับระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

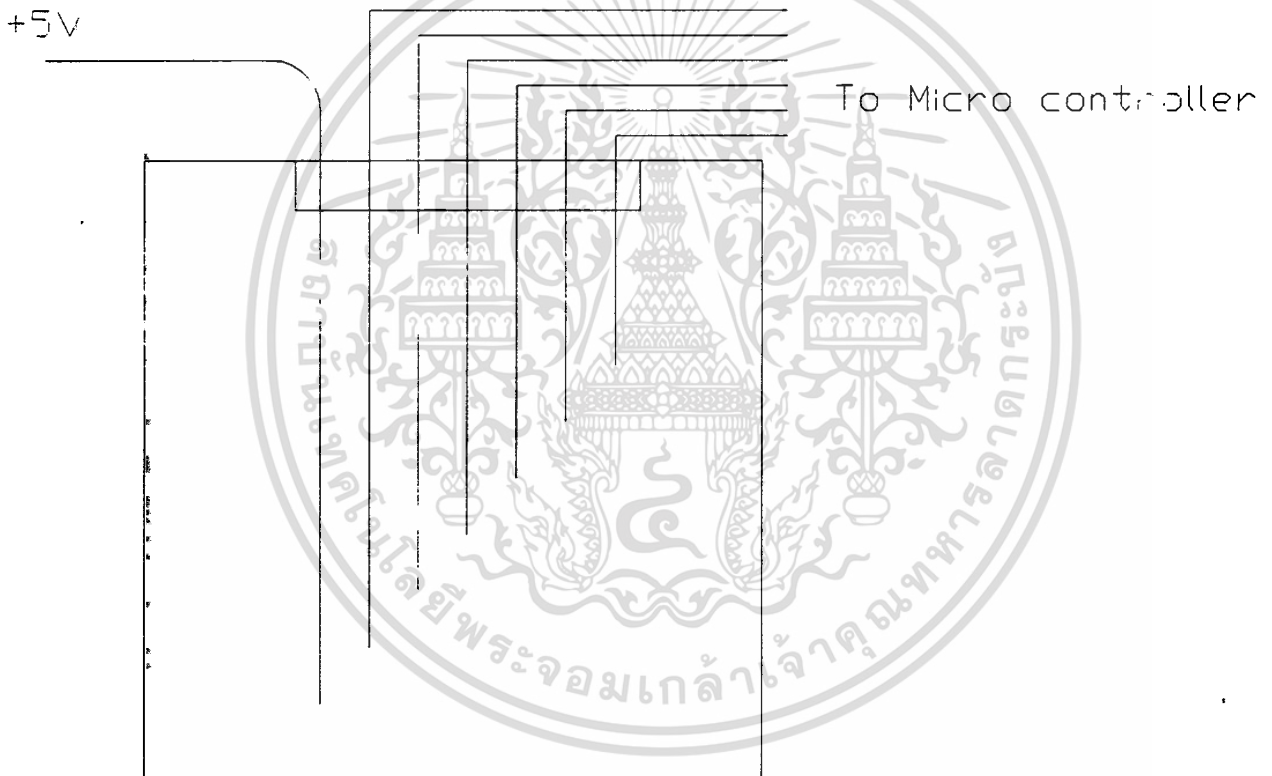
3.1.2 Sensor แสง (Photo Diode) ติดอุปกรณ์ส่งและรับแสงไว้ในตำแหน่งที่ต้องการ ถ้าระดับน้ำขึ้นมาถึงตำแหน่งนั้นน้ำก็จะหักเหแสงความต่างศักย์ที่ตัวรับแสงก็จะเปลี่ยนจาก 5 v เป็น 0 v หรืออาจจะติดตั้ง Sensor แสงและตัวรับแสงไว้แล้วสร้างกลไกลูกลอยแบบมีจุดหมุน และมีคันตักแสง ดังแสดงในรูปที่ 3.2 แต่มีข้อเสียก็คือไม่สามารถเปลี่ยนแปลงระดับของการ วัดได้ หรือถ้าต้องการวัดหลายระดับก็ต้องติดตั้งจำนวนตัวส่งและรับแสงเท่ากับจำนวนระดับที่ต้องการวัด

รูปที่ 3.2 แสดงการใช้งานของ Sensor แสง กับระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

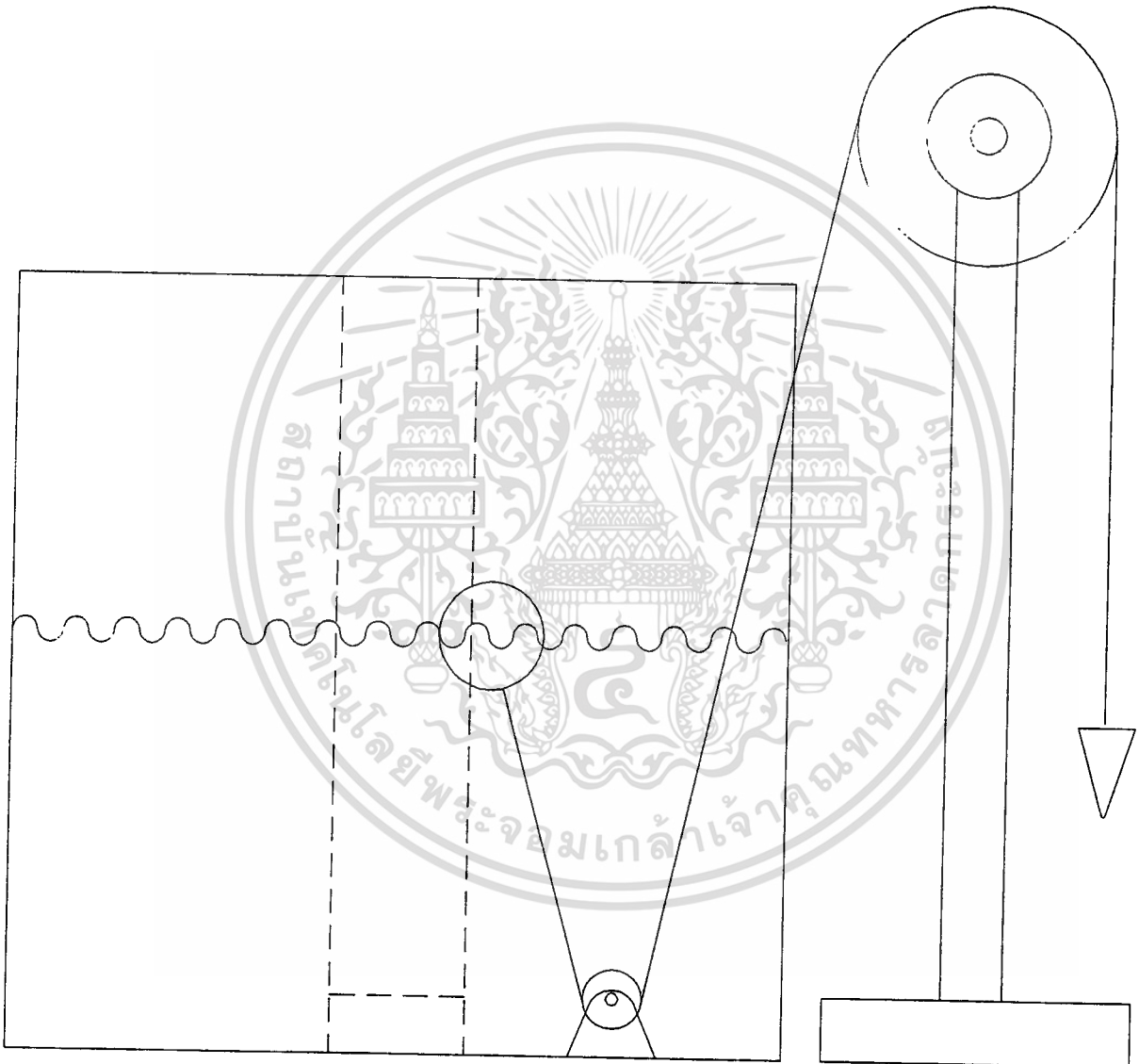
3.1.3 Cathode เป็นลวดที่จุ่มลงในน้ำที่ตำแหน่งที่ต้องการวัดเมื่อระดับน้ำเพิ่มถึงระดับที่กำหนดไว้น้ำก็จะนำไฟฟ้าทำให้ไฟไหลผ่านหลอดสองเส้นได้ จะทำให้ครบวงจร ถ้าต้องการวัดหลายระดับก็ต้องติดหลอดหลายระดับ ซึ่งการใช้งาน Cathode แสดงได้ดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 แสดงการใช้งาน Cathode กับระบบ

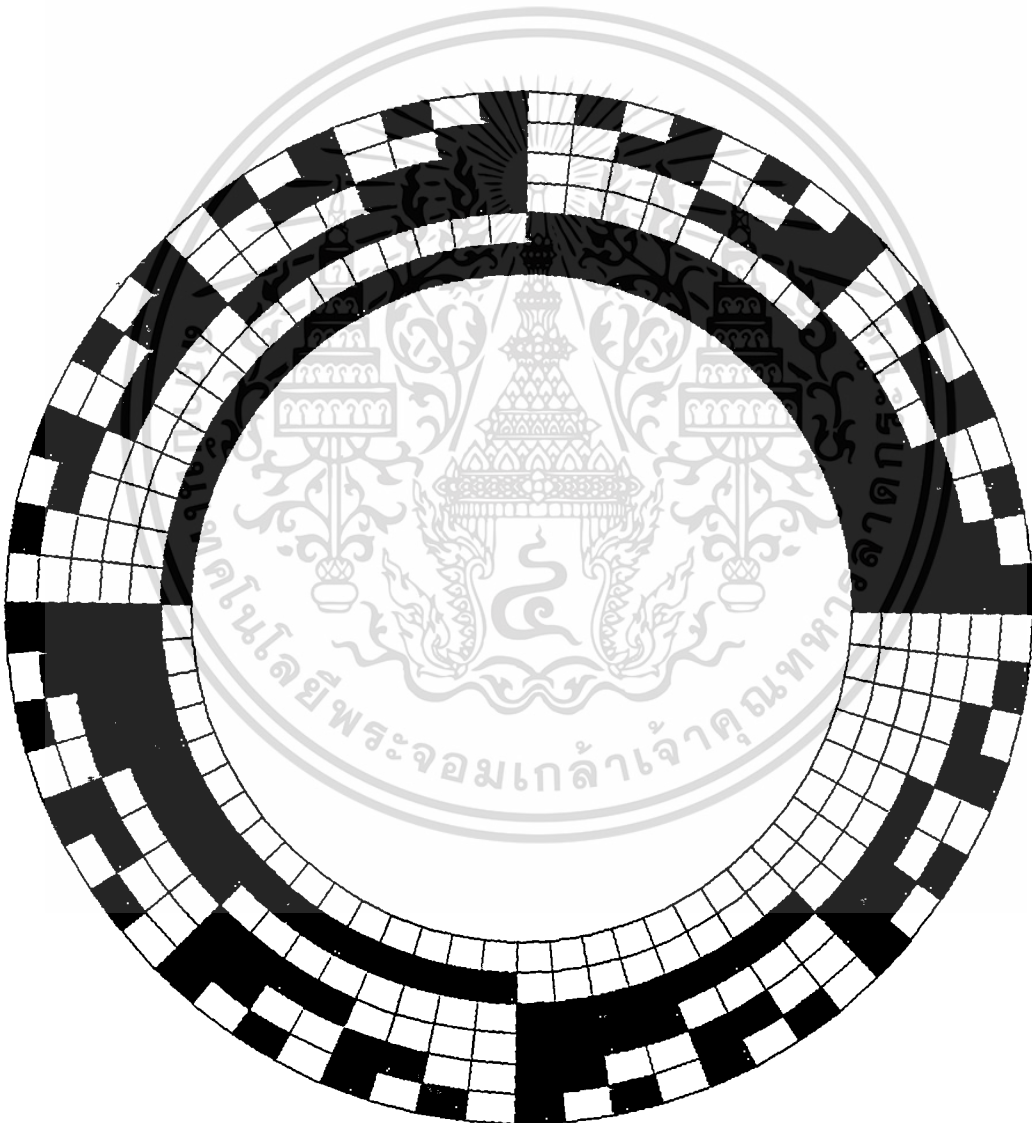
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 การเปลี่ยนการเคลื่อนที่ในแนวตั้งเป็นการเคลื่อนที่ในแนวรัศมี โดยลูกลอยผูกติดกับเชือกคล้องผ่านรอกมาหามุนล้อแสดงได้ดังรูปที่ 3.4 มุมที่หมุนไปของล้อจะถูกเปลี่ยนเป็นระดับของน้ำที่เปลี่ยนไป ซึ่งวิธีการแบบนี้ ใช้อุปกรณ์วัดระดับได้ 2 แบบ คือ

รูปที่ 3.4 กลไกการเปลี่ยนการเคลื่อนที่ในแนวตั้งเป็นการเคลื่อนที่ในแนวรัศมี

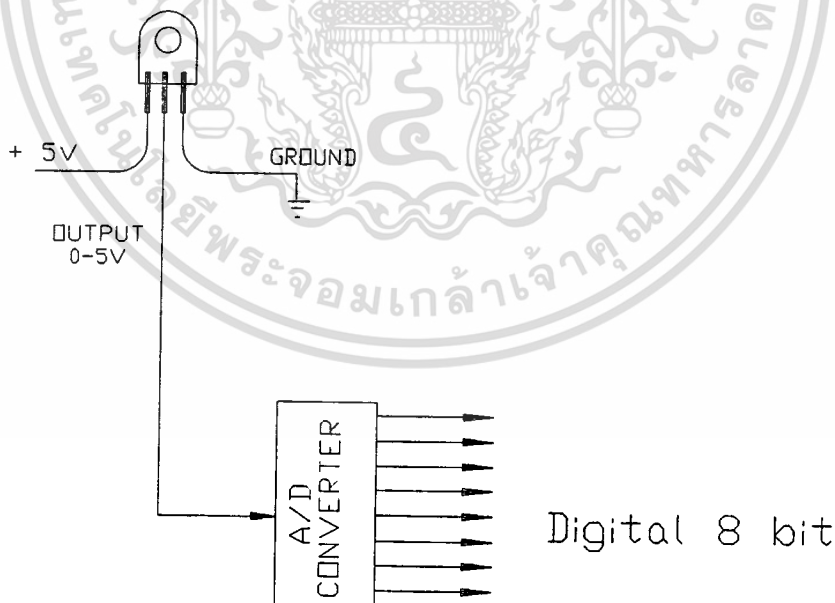
1). ใช้ Encoder ซึ่ง Encoder นี้ระดับน้ำที่วัดออกมาได้นั้นเป็นระดับแบบดิจิทัลโดยตรง การทำงานของ Encoder คือเมื่อมีการหมุน Encoder มุมที่หมุนไปจะถูกแปลงออกมาเป็นสัญญาณดิจิทัลแบบเลขฐานสอง โดยที่จำนวนระดับของข้อมูลที่ Encoder วัดออกมาเป็นเอาต์พุตนั้นจะมีค่าเปลี่ยนไปตามจำนวนบิตใช้งานของ Encoder เช่น ถ้าใช้ Encoder ขนาด 8 บิต ก็จะได้ค่าของระดับน้ำที่วัดออกมาได้เท่ากับ 256 ระดับ เป็นต้น โดยโครงสร้างภายในของ Encoder นั้นแสดงได้ดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 แสดงโครงสร้างภายในของ Encoder ขนาด 6 บิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2). ใช้ Transducer ซึ่งตัว Transducer นี้ระดับน้ำที่วัดออกมาได้นั้นเป็นระดับแบบอนาล็อก เพราะฉะนั้นถ้ามีการใช้งาน Transducer จึงต้องใช้งานร่วมกับ A/D Converter เพื่อแปลงระดับแบบอนาล็อกที่วัดได้ให้เป็นระดับแบบดิจิทัล การทำงานของ Transducer คือเมื่อมีการหมุน Transducer มุมที่หมุนไปจะถูกแปลงออกมาเป็นค่าความต่างศักย์ เช่น ถ้าเราจ่ายค่า V_{cc} ขนาด 5 โวลต์ให้กับขาที่ 1 ของ Transducer และจ่ายค่า Ground 0 โวลต์ให้กับขาที่ 3 ของ Transducer เมื่อมีการหมุน Transducer ไป แล้วทำการวัดค่าความต่างศักย์ระหว่างขาที่ 2 กับขาที่ 3 ของ Transducer จะได้ค่าความต่างศักย์เปลี่ยนไปตามทิศทางการหมุนโดยค่าความต่างศักย์ที่เปลี่ยนไปนั้นจะมีค่าระหว่าง 0-5 v เป็นต้น ลักษณะของ Transducer แสดงได้ดังรูปที่ 3.6 หลังจาก Transducer วัดค่าระดับแบบอนาล็อกออกมาแล้ว นำไปแปลงเป็นสัญญาณแบบดิจิทัลโดยผ่านตัว A/D Converter ซึ่งจะทำได้สัญญาณดิจิทัลแบบเลขฐานสองออกมา โดยจำนวนระดับของข้อมูลที่วัดออกมาได้นั้นจะมีค่าเปลี่ยนไปตามจำนวนบิตเอาต์พุตที่ใช้งาน เช่น ถ้าใช้งานบิตเอาต์พุตครบทั้ง 8 บิต ก็จะทำให้สามารถวัดระดับน้ำได้เท่ากับ 256 ระดับ เป็นต้น

รูปที่ 3.6 แสดงถึงลักษณะของ Transducer

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ระบบการวัดระดับน้ำที่เลือกใช้

จากวิธีการต่าง ๆ ในการวัดระดับน้ำนั้น ในระบบนี้ได้ทำการติดตั้งระบบการวัดระดับน้ำแบบการเปลี่ยนการเคลื่อนที่ในแนวตั้งให้เป็นการเคลื่อนที่ในแนวรัศมีโดยใช้กลไกลูกกลอยเป็นตัวไปหมุน Transducer

สาเหตุที่ได้ทำการติดตั้งระบบนี้เพราะเมื่อพิจารณาถึงปัญหาและข้อดีข้อเสียของวิธีการต่าง ๆ แล้ว พบว่าระบบนี้เป็นทางเลือกที่ดีที่สุด คือ

1. ในด้านความถูกต้อง ระบบนี้ความถูกต้องจะมีมากกว่าแบบใช้ Pressure Sensor เพราะระบบ Pressure Sensor นั้นจะใช้ไดคัลคี่ต่อเมื่อเป็นการวัดระดับน้ำในระบบจริง ๆ ซึ่งมีระดับความลึกของน้ำค่อนข้างมาก ไม่ใช่กับระบบแบบจำลองที่สร้างขึ้นซึ่งระดับความลึกของน้ำน้อย

2. ในด้านราคา ระบบนี้มีราคาของวัสดุถูกกว่าแบบใช้ Pressure Sensor และ แบบใช้กลไกลูกกลอยเป็นตัวไปหมุน Encoder มาก

3. ในด้านของจำนวนระดับที่เราต้องการวัด ระบบนี้สามารถวัดระดับได้จำนวนระดับมากกว่าแบบที่ใช้ Sensor แสง และ แบบที่ใช้ Cathode และ ระบบนี้สามารถวัดระดับได้เท่ากับแบบที่ใช้ Pressure Sensor แต่อาจจะน้อยกว่าแบบที่กลไกลูกกลอยเป็นตัวไปหมุน Encoder ชนิดที่ปิดใช้งานเกิน 8 บิต

ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากสาเหตุต่าง ๆ ที่กล่าวมา จึงทำให้รู้วาระบบแบบใช้กลไกลูกกลอยไปหมุนตัว Transducer เป็นระบบที่เหมาะสมที่สุดในการเลือกใช้

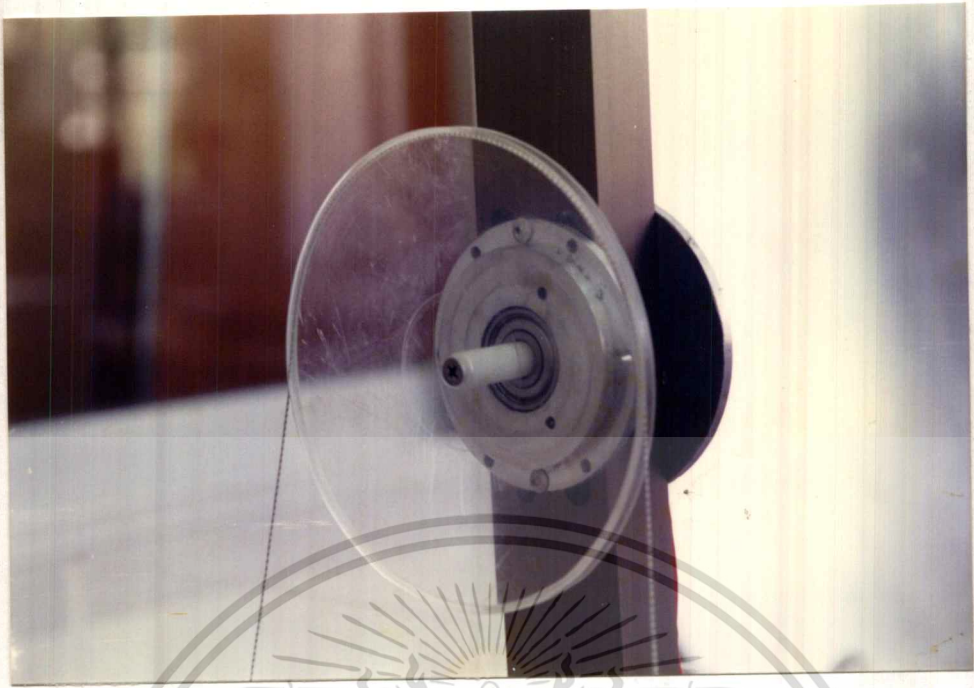
3.3 โครงสร้างของระบบวัดระดับน้ำ

หลังจากได้เลือกระบบวัดระดับน้ำแล้ว ก็ทำการสร้างระบบการวัดระดับน้ำจริง ๆ ติดเข้ากับ Model ที่ได้สร้างไว้ ซึ่งแสดงได้ดังรูปที่ 3.7

โดยหลักการทำงานคือใช้ลูกกลอยผูกเชือกคล้องผ่านรอกที่ติดไว้ที่ก้นของ Model แล้วนำไปคล้องผ่านกงล้อหมุนซึ่งได้ทำการสร้างขึ้นมา โดยขนาดของกงล้อนี้นั้น จะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอกเท่ากับระดับความสูงของตัว Model เพื่อที่จะทำให้สามารถแปลงระดับความสูงทั้งหมดเป็นการหมุนเพียง 1 รอบ ซึ่งตัวกงล้อหมุนนี้จะมีเพลเป็นแกนและมีเบร็กรองรับปลายอีกด้านหนึ่งของเพลเราก็ทำการต่อเข้ากับ Transducer แบบที่หมุนปรับค่าได้ ซึ่งในที่นี้คือ Volume นั้นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(c)

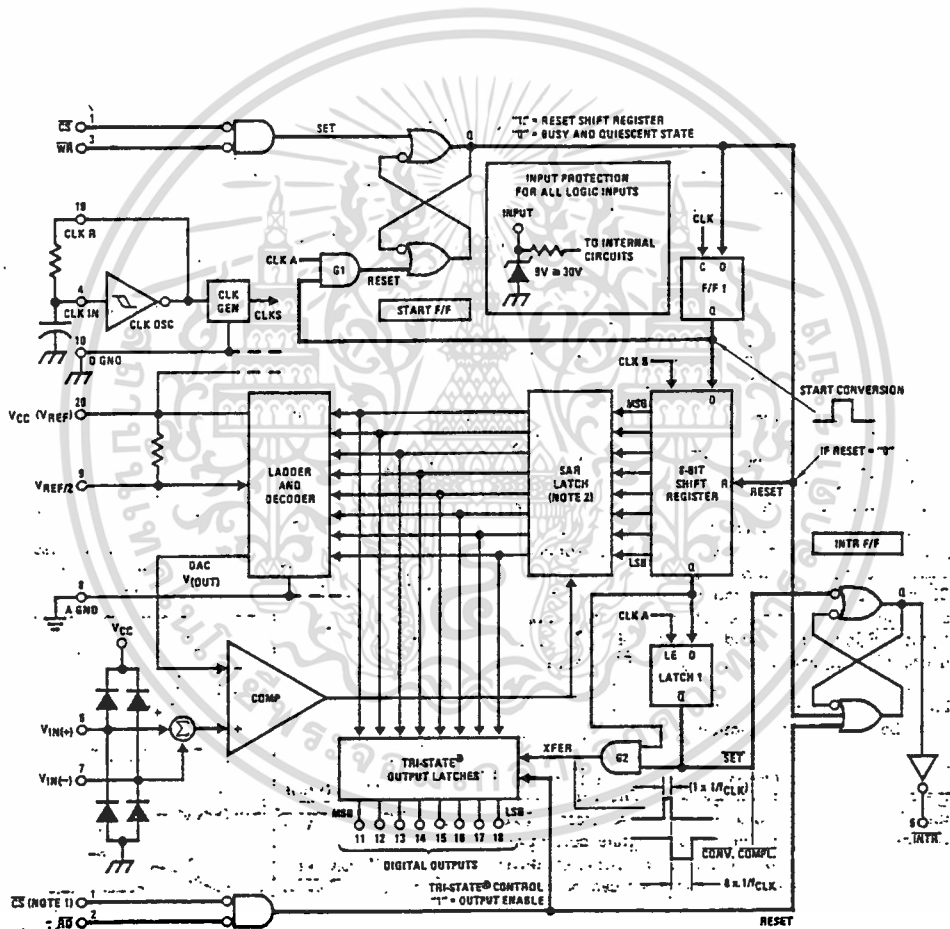

(d)

เอกสารนี้เป็นเอกสารรูปที่ 3.7 (a),(b),(c)และ(d) แสดงระบบการวัดระดับน้ำที่ได้ทำการติดตั้งระโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

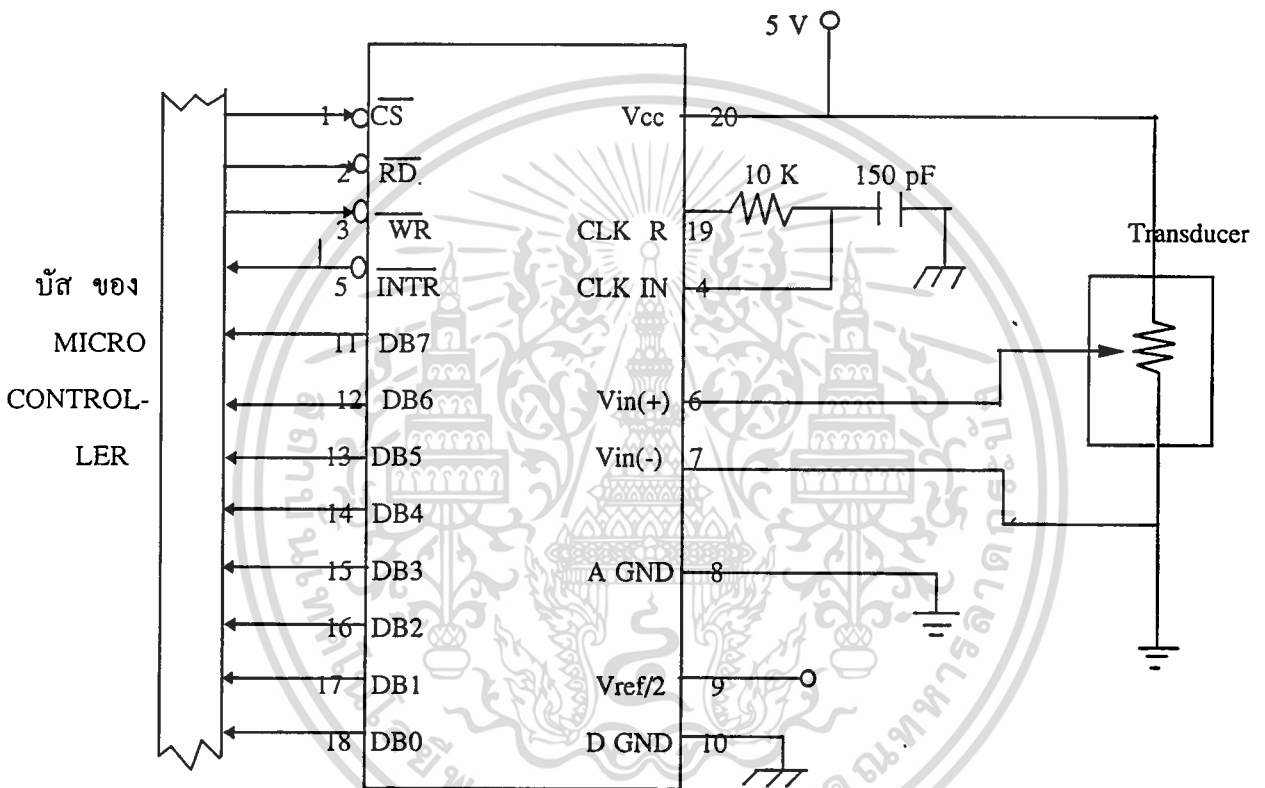
3.4 A/D Converter

หลังจากที่ได้ค่าระดับจากระบบวัดระดับน้ำ ซึ่งเป็นค่าระดับแบบอนาล็อกแล้ว เราก็นำสัญญาณที่ได้มาต่อเข้ากับ A/D Converter เพื่อแปลงค่าระดับแบบอนาล็อกให้เป็นระดับแบบดิจิทัลขนาด 8 บิต ซึ่ง A/D Converter ที่ใช้นั้นเป็นผลิตภัณฑ์ของ National Semiconductor เบอร์ ADC0804 เป็นตัวไอซีขนาด 20 ขา โดยมีโครงสร้างภายในดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 Block Diagram แสดงโครงสร้างภายในของ A/D Converter ที่ใช้

โดยในการใช้งานตัว A/D Converter นี้จะต้องมีการต่อวงจรระหว่างตัว A/D Converter กับตัว Transducer และมีการต่อเอาต์พุตเข้า Microcontroller ซึ่งการต่อตัว A/D Converter นี้เข้ากับตัว Transducer และตัว Microcontroller แสดงได้ดังรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.9 แสดงการต่อ A/D Converter เข้ากับ Transducer และ Microcontroller

จากรูปเราทำการต่อ A/D Converter เข้ากับ Transducer และ Microcontroller โดยจะได้ค่าเอาต์พุตออกมา 8 บิต คือ บิต DB0 - DB7 โดยที่เราจะต้องใส่อินพุตจาก Transducer เข้ามาที่ขา 6 และ 7 ตามลำดับ เราต้องจ่ายไฟ Vcc ขนาด 5 โวลต์เข้าที่ขา 20 ของตัวไอซี และขา GND ขาดัง ๆ ต้องต่อถึงกันหมด ส่วนขา 9 ($V_{ref}/2$) ก็ปล่อยลอยไว้ และต่อ 0 โวลต์เข้าที่ขา CS และ RD ซึ่งมีบาร์อยู่ข้างบนแสดงว่าขาเป็นขา Active Low สาเหตุที่ต่อ 0 โวลต์เข้าที่ขา 2 ขานี้ตลอดเวลาเพื่อที่จะให้ Microcontroller สามารถอ่านข้อมูลจาก A/D Converter ได้ตลอดเวลานั่นเอง

บทที่ 4

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับไมโครคอนโทรลเลอร์ เอ็มซีเอส-51

ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 มีสมาชิกในตระกูลหลายเบอร์ด้วยกัน แต่ละเบอร์จะมีคุณสมบัติพิเศษบางอย่างแตกต่างกัน เช่น มีหน่วยความจำภายในสำหรับเก็บโปรแกรมและข้อมูลภายในชิปเพิ่มขึ้น มีวงจรเปลี่ยนคำสั่งสัญญาณนาฬิกาเป็นดิจิทัลในตัว สามารถรับสัญญาณอินเทอร์รัปต์ได้หลายชนิด ทำกระบวนการ DMA (Direct Memory Access) ได้ในตัว มีรีจิสเตอร์สำหรับใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

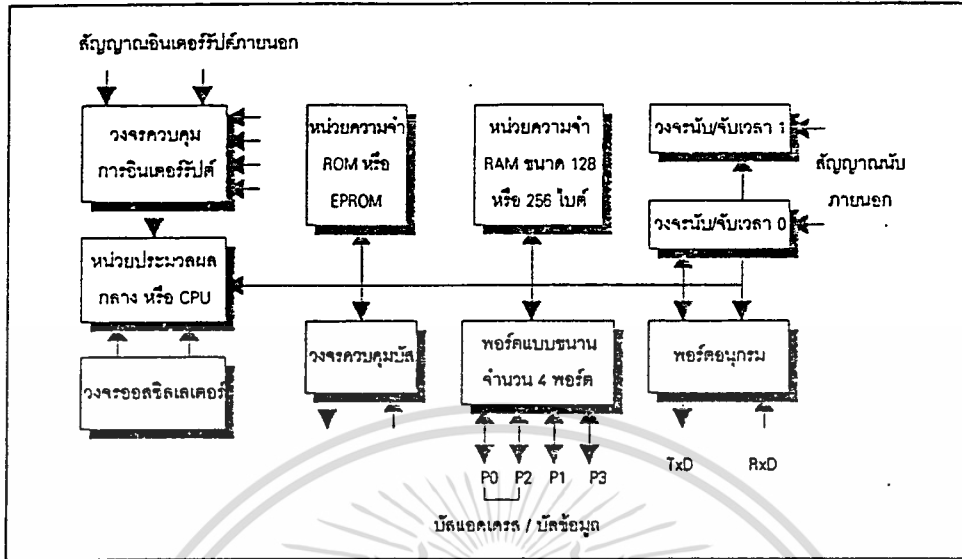
ไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ที่นับได้ว่าเป็นเบอร์พื้นฐานสำหรับตระกูล MCS-51 นี้ได้แก่ เบอร์ 8051, 8031, 8751 โดยเบอร์ 8051 จัดเป็นสมาชิกตัวแรกในตระกูล ซึ่งมีหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายในชิปเป็น ROM ขนาด 4 กิโลไบต์ และหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลทั่วไปภายใน MCS-51 (RAM) เองจำนวน 128 ไบต์ มีพอร์ตขนาด 8 บิต 4 พอร์ต มีรีจิสเตอร์สำหรับใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ขนาด 16 บิตรวม 2 ตัว รับสัญญาณอินเทอร์รัปต์จากภายนอกได้ 2 ชนิด สามารถรับและส่งข้อมูลแบบอนุกรมผ่านทางพอร์ตสื่อสารข้อมูลแบบอนุกรม มีวงจรออสซิลเลเตอร์เพื่อสร้างสัญญาณนาฬิกาควบคุมการทำงานในตัวเอง ส่วนเบอร์ 8751 จะมีคุณสมบัติเหมือนเบอร์ 8051 ทุกอย่าง ต่างกันเพียงชนิดของหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายในชิปของเบอร์ 8751 จะเป็น EPROM แทนที่จะเป็น ROM ส่วนเบอร์ 8031 จะเหมือนกับเบอร์ 8051 ต่างกันเพียงในเบอร์ 8031 ไม่มีหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายในชิปเท่านั้น

ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 ทุกเบอร์ใช้แรงดันไฟเพียง 5 โวลต์ในการทำงาน ส่วนกระแสไฟฟ้าที่ใช้จะแตกต่างกันไปตามชนิดของเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต เบอร์ของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูลนี้ที่มีตัวอักษร C อยู่ตรงกลางเบอร์ เช่น 80C31, 80C51 จะเป็นเบอร์ของชิปที่ผลิตโดยอาศัยเทคโนโลยี CHMOS ซึ่งใช้พลังงานในการทำงานน้อยกว่า และสามารถควบคุมการใช้พลังงานของตัวชิปได้จากโปรแกรมเพื่อการประหยัดพลังงานในระบบ

4.1 คุณสมบัติพื้นฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์ เอ็มซีเอส - 51

หน่วยการทำงานพื้นฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ต่าง ๆ ที่จัดอยู่ในตระกูล MCS-51 นี้ แสดงได้ดังแผนภาพรูปที่ 4.1 ซึ่งประกอบด้วย

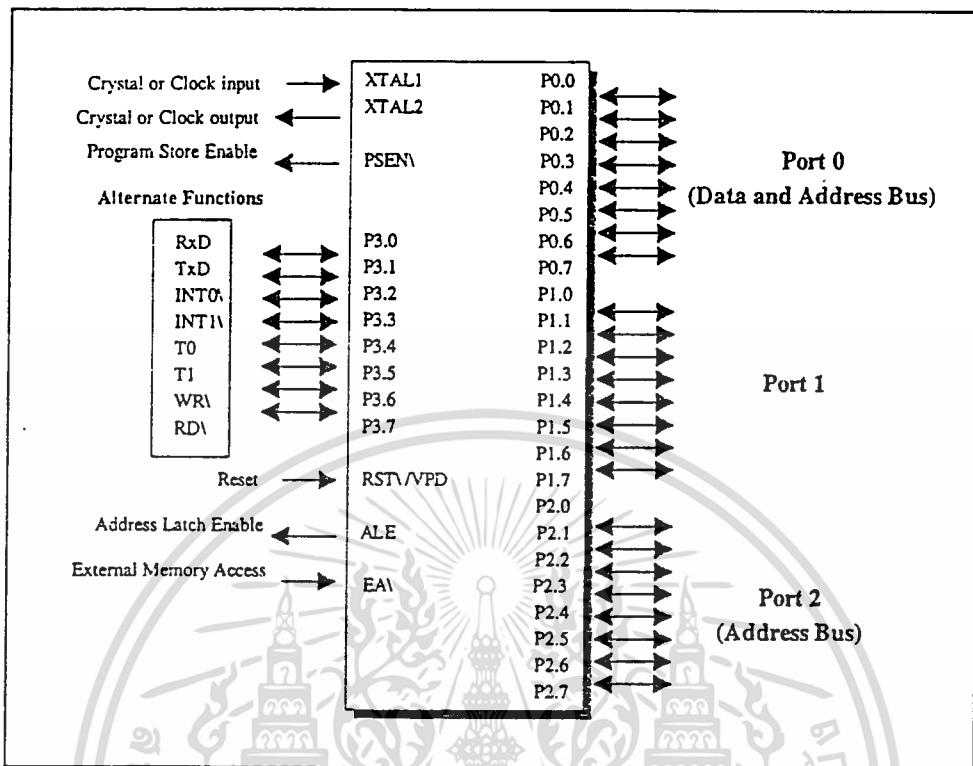
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1 แผนภาพบล็อกแสดงหน่วยทำงานพื้นฐานของ MCS-51

- มีหน่วยประมวลผลกลางขนาด 8 บิต
 - มีหน่วยประมวลผลสำหรับข้อมูลแบบบิต หรือแบบบูลีน (Boolean Processor)
 - ความสามารถในการอ้างตำแหน่งของหน่วยความจำโปรแกรม 64 กิโลไบต์
 - ความสามารถในการอ้างตำแหน่งของหน่วยความจำข้อมูลได้ 64 กิโลไบต์
 - หน่วยความจำโปรแกรมภายในขนาด 4 กิโลไบต์ แบบ EPROM (เบอร์ 8751) หรือแบบ ROM (เบอร์ 8051)
 - หน่วยความจำแบบแรมภายใน (INTERNAL RAM) จำนวน 128 ไบต์
 - พอร์ตอินพุต/เอาต์พุตแบบขนานจำนวน 32 เส้น ซึ่งสามารถแยกทำงานได้อย่างอิสระ
 - วงจรนับ/จับเวลาขนาด 16 บิต จำนวนสองวงจร
 - วงจรสื่อสารแบบอนุกรมแบบฟูลดูเพล็กซ์ (Full Duplex)
 - วงจรควบคุมการอินเทอร์พรีตจากแหล่งกำเนิดสัญญาณ 6 ประเภท พร้อมการกำหนดลำดับความสำคัญได้สองระดับ
 - วงจรออสซิลเลเตอร์ภายใน
- โดยมากแล้วไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูลนี้ มักจะมีรูปร่างของไอซีแบบ DIP ขนาด 40 ขา ดังรูปที่ 4.2

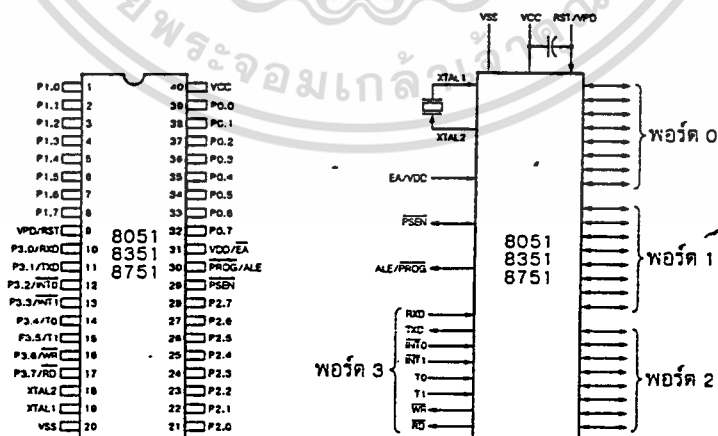
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 การกำหนดหน้าที่ขาสัญญาณของไอซี 8051

4.2 ตำแหน่งขาของ MCS-51

ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 ทุกเบอร์จะมีตำแหน่งขาพื้นฐานที่เหมือนกัน ดังแสดงในรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 แสดงตำแหน่งขาของชิปไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 เบอร์ 8051

หน้าที่การใช้งานแต่ละขาของชิปไมโครคอนโทรลเลอร์ในตระกูล MCS-51 มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ขา Vss (ขา 20) สำหรับต่อลงกราวด์

-ขา Vcc (ขา 40) สำหรับต่อแหล่งจ่ายแรงดันกระแสตรงขนาด 5 โวลต์ (DC. 5 volt)

-ขาพอร์ต 0 (ขา 32-39) มี 8 ขา ใช้เป็นขาสำหรับพอร์ต 0 ขนาด 8 บิต (P0.0-P0.7) แบบ Open Drain Bidirectional พอร์ตนี้สามารถใช้งานเป็นอินพุตเอาต์พุตพอร์ตทั่วไปได้โดยหากใช้งานเป็นอินพุตพอร์ต ต้องโหลดค่า 1 ไปยังแต่ละบิตของพอร์ตนี้เพื่อบังคับให้ขาอยู่ในสถานะถูกปล่อยลอย (มีสถานะ high impedance) นอกจากใช้งานเป็นอินพุตเอาต์พุตพอร์ตแล้ว พอร์ต 0 ยังใช้ในการติดต่อหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมและข้อมูลภายนอกชิปด้วย โดยส่งค่าแอดเดรสไบต์ต่ำ (A0-A7) และมีลติเพลกซ์กับการรับส่งข้อมูล (D0-D7) จากหน่วยความจำภายนอกในระหว่างการเขียนหรืออ่านข้อมูลโดยมีวงจรถูกซ่อนใน

-ขาพอร์ต 1 (ขา 1-8) มี 8 ขา ใช้เป็นขาสำหรับพอร์ต 1 (P1.0-P1.7) สามารถใช้งานเป็นอินพุตหรือเอาต์พุตทั่วไปได้ หากต้องการใช้งานเป็นอินพุตพอร์ต ต้องโหลดค่า 1 ไปยังแต่ละบิตของพอร์ตนี้ เพื่อให้มีสถานะ high impedance โดยมีวงจรถูกซ่อนใน

-ขาพอร์ต 2 (ขา 21-28) มี 8 ขา ใช้เป็นขาสำหรับพอร์ต 2 (P2.0-P2.7) ขนาด 8 บิต แบบ Open Drain Bidirectional พอร์ตนี้สามารถใช้งานเป็นอินพุตเอาต์พุตพอร์ตทั่วไปได้ โดยหากใช้งานเป็นอินพุตพอร์ต ต้องโหลดค่า 1 ไปยังแต่ละบิตของพอร์ตนี้ เพื่อบังคับให้ขาอยู่ในสถานะ high impedance นอกจากจะใช้งานเป็นอินพุตเอาต์พุตพอร์ตทั่วไปแล้ว พอร์ต 2 ยังใช้ในการติดต่อหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมและข้อมูลภายนอกด้วย โดยใช้สำหรับส่งค่าแอดเดรสไบต์สูง (A8-A15) และมีวงจรถูกซ่อนใน

-ขาพอร์ต 3 (ขา 10-17) มี 8 ขา ใช้เป็นขาสำหรับพอร์ต 3 (P3.0-P3.7) สามารถใช้งานเป็นอินพุตเอาต์พุตพอร์ตทั่วไปได้ หากต้องการใช้งานเป็นอินพุตพอร์ต ต้องโหลดค่า 1 ไปยังแต่ละบิตของพอร์ตนี้ เพื่อให้มีสถานะ high impedance โดยใช้วงจรถูกซ่อนใน นอกจากนี้ยังใช้งานในหน้าที่พิเศษต่าง ๆ อีกหลายอย่างดังนี้

ขา P3.0 ใ้รับข้อมูลจากภายนอกแบบอนุกรม

ขา P3.1 ใ้ส่งข้อมูลออกไปภายนอกแบบอนุกรม

ขา P3.2 ใ้เป็นอินพุตเพื่อรับสัญญาณอินเทอร์รัปต์ชนิดที่ 0

ขา P3.3 ใ้เป็นอินพุตเพื่อรับสัญญาณอินเทอร์รัปต์ชนิดที่ 1

ขา P3.4 สัญญาณอินพุตให้เคาน์เตอร์ของไทม์เมอร์ 0

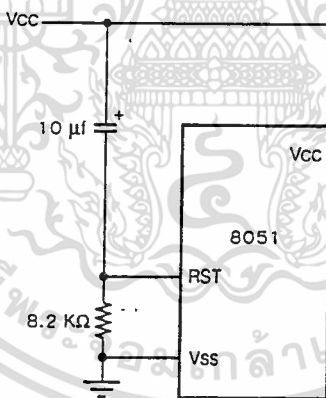
ขา P3.5 สัญญาณอินพุตให้เคาน์เตอร์ของไทม์เมอร์ 1

ขา P3.6 ใช้เป็นสัญญาณควบคุมการเขียนข้อมูลไปยังหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลภายนอกชิป

ขา P3.7 ใช้เป็นสัญญาณควบคุมการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลภายนอกชิป

การใช้งานพอร์ต 3 ในหน้าที่พิเศษดังกล่าวนี้จะต้องโหลดค่า 1 ไปยังแต่ละบิตที่ต้องการใช้ก่อนทุกครั้ง

-ขา RST (ขา 9) ใช้สำหรับการรีเซ็ตวงจรทุกอย่างภายในชิป เพื่อเริ่มต้นการทำงานใหม่ การรีเซ็ตใช้เมื่อเริ่มจ่ายพลังงานหรือเมื่อโปรแกรมเกิดทำงานผิดพลาด เมื่อต้องการรีเซ็ตชิป MCS-51 ขานี้ต้องมีสถานะ 1 เป็นเวลาอย่างน้อย 1 แมกซ์ซีไนซ์เกิลระหว่างที่ออสซิลเลเตอร์ยังทำงานอยู่ โดยต้องต่อตัวต้านทานค่า 8.2 กิโลโอห์มเพื่อทำหน้าที่ पुलดาวาน (รักษาค่าแรงดันไฟฟ้าให้มีสถานะเป็นกราวด์) และเพื่อให้ตัวชิปรีเซ็ตเองเมื่อเริ่มจ่ายพลังงานให้ต่อตัวเก็บประจุขนาด 10 ไมโครฟารัดคร่อมระหว่างขา RST กับ Vcc ดังแสดงในรูปที่ 4.4

รูปที่ 4.4 แสดงวงจรสำหรับรีเซ็ตชิปไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 เมื่อเริ่มจ่ายพลังงานโดยอัตโนมัติ (power on reset)

-ขา ALE/PROG (ขา 30) เป็นขาสำหรับใช้ส่งสัญญาณออกไปภายนอกเพื่อควบคุมการแลตซ์ค่าแอดเดรสไบต์ต่ำ (address latch enable) จากพอร์ต 0 ในระหว่างการติดต่อหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมหรือข้อมูลภายนอก ปกติเมื่อไม่มีการติดต่อหน่วยความจำภายนอกขานี้จะส่งสัญญาณพัลส์ออกมาด้วยความถี่ 1/8 ของความถี่ออสซิลเลเตอร์ที่ใช้อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถใช้ความถี่ที่ได้จากขานี้ไปใช้งานอย่างอื่นได้ แต่ความถี่ที่ขานี้จะลดลงครึ่งหนึ่งในระหว่างติดต่อกับหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลที่อยู่ภายนอกชิป นอกจากนี้ขา ALE ยังใช้สำหรับควบคุมการเขียนโปรแกรมลงไปใน EPROM สำหรับ MCS-51 เมอร์ที่มีหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายในชิปเป็น EPROM

-ขา PSEN (ขา 29) ใช้ส่งสัญญาณสโตรบเพื่ออ่านคำสั่งจากโปรแกรมที่เก็บไว้ในหน่วยความจำภายนอกชิป (program strobe enable) เมื่อชิปทำงานด้วยโปรแกรมจากภายนอกขานี้จะส่งสัญญาณสโตรบสองครั้งในแต่ละแมชชีนไซเคิล แต่ในช่วงการเขียนหรืออ่านข้อมูลกับหน่วยความจำภายนอกหรือเมื่อใช้โปรแกรมจากหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายในชิปจะไม่มีสัญญาณออกมาจากขานี้

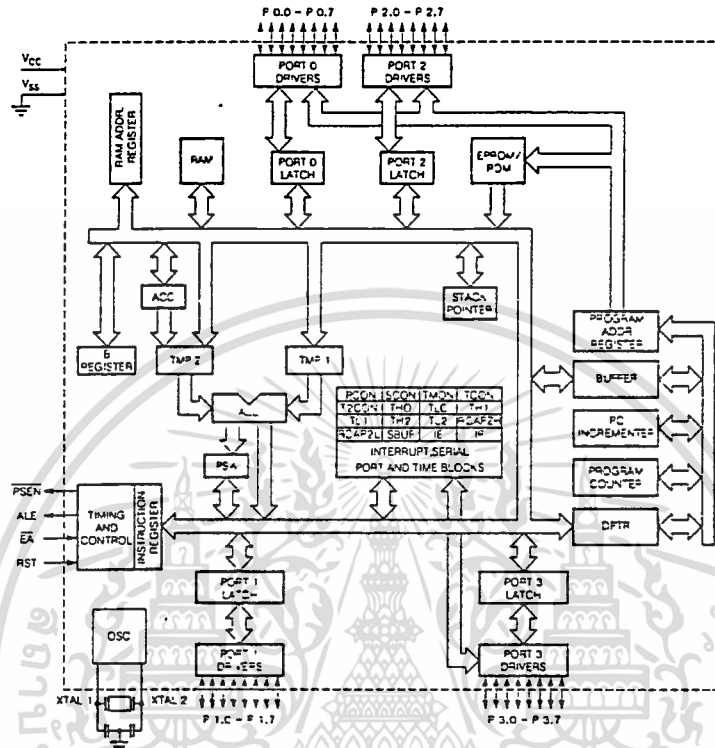
-ขา EA/Vpp (ขา 31) เป็นขาสำหรับใช้เลือกให้ MCS-51 ทำงานจากโปรแกรมที่อยู่ภายในหรือภายนอกชิป โดยหากขานี้มีสถานะเป็น 0 หมายถึงให้ใช้โปรแกรมจากหน่วยความจำที่เก็บโปรแกรมภายนอก หากขานี้มีสถานะเป็น 1 หมายถึงบังคับให้ MCS-51 ใช้โปรแกรมจากหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายในชิป และสำหรับ MCS-51 ที่มีหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายในชิป สามารถเลือกให้ทำงานได้จากโปรแกรมที่เก็บในหน่วยความจำภายในชิปหรือจากโปรแกรมที่เก็บไว้ในหน่วยความจำภายนอกชิปด้วยการต่อขา EA กับไฟเลี้ยงหรือกราวด์ตามลำดับ ส่วนใน MCS-51 ที่ไม่มีหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมภายในชิปให้ต่อขานี้ลงกราวด์เสมอ

-ขา XTAL 1 (ขา 19) ใช้ต่อคริสตัลภายนอก โดยเป็นอินพุตเข้าสู่วงจรรอสซิลเลเตอร์

-ขา XTAL 2 (ขา 18) ใช้ต่อคริสตัลภายนอก โดยเป็นเอาต์พุตออกจากวงจรรอสซิลเลเตอร์

4.3 โครงสร้างภายในของ MCS-51

โครงสร้างภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แสดงได้ดังรูปที่ 4.5 ซึ่งจะเห็นว่าแต่ละบล็อกที่เป็น วงจรควบคุม รีจิสเตอร์ (Register) หรือหน่วยความจำภายใน จะถูกเชื่อมต่อเข้าด้วยกันผ่านทางเส้นสัญญาณที่เรียกว่าบัสข้อมูลภายใน รีจิสเตอร์และหน่วยความจำเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ระหว่างการผลิตคำสั่ง หน้าที่ของโปรแกรมที่ผู้ใช้สร้างขึ้นมาก็เป็นการควบคุมการรับหรือส่งข้อมูลระหว่างรีจิสเตอร์เหล่านี้ ซึ่งอาจจะมีการดำเนินการร่วมกับหน่วยประมวลผลทางคณิตศาสตร์และลอจิก (ALU: Arithmetic and Logic Unit) ด้วย

รูปที่ 4.5 แสดง โครงงานภายในของชิปไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

4.4 โครงสร้างหน่วยความจำภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

ไมโครคอนโทรลเลอร์ในตระกูล MCS-51 ทุกเบอร์จะแบ่งหน่วยความจำออกเป็นสองส่วน คือ

- หน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรม (program memory)
- หน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูล (data memory)

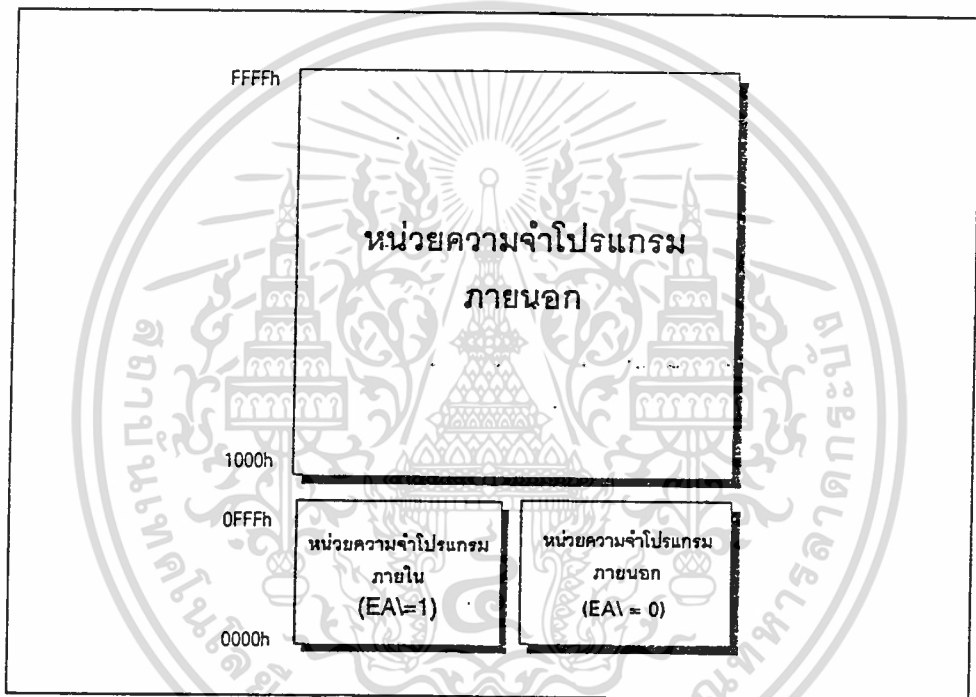
หน่วยความจำทั้งสองนี้ มีหน้าที่ที่แตกต่างกันไปจากกัน และใช้วิธีการอ้างแอดเดรสสัญญาณการติดต่อแยกออกจากกัน

4.4.1 หน่วยความจำโปรแกรม

MCS-51 สามารถอ่านข้อมูลหน่วยความจำโปรแกรมนี้ได้สูงสุดไม่เกิน 64 กิโลไบต์ และแยกประเภทของหน่วยความจำโปรแกรมเป็น 2 ลักษณะ ตามตำแหน่งของหน่วยความจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั่น คือ หน่วยความจำโปรแกรมภายใน (Internal Program Memory) ซึ่งเป็นหน่วยความจำแบบบรอม หรือ อีพรอม ที่อยู่ภายในตัวไอซีไมโครคอนโทรลเลอร์เอง และหน่วยความจำโปรแกรมภายนอก (External Program Memory) ซึ่งเป็นการใช้ไอซีหน่วยความจำมาทำหน้าที่เป็นหน่วยความจำโปรแกรมของระบบ ดังแสดงในแผนภาพรูปที่ 4.6 โดยมีตำแหน่งหน่วยความจำเริ่มจาก 0000H ไปจนถึง 0FFFFH

รูปที่ 4.6 แสดงการจัดพื้นที่หน่วยความจำโปรแกรมสำหรับไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

4.3.1.1 หน่วยความจำโปรแกรมภายใน

ไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ต่าง ๆ ที่จัดอยู่ในตระกูล 8051 นี้ มีขนาดของหน่วยความจำโปรแกรมภายในแตกต่างกันออกไป เพื่อความเหมาะสมกับการนำไปใช้งานในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนี้

8051 และ 8052 มีหน่วยความจำแบบ ROM ขนาด 4 และ 8 กิโลไบต์ ตามลำดับ ประกอบอยู่ในไอซี และมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในวงจรทางอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการผลิตมาก เนื่องจากจะมีผลทำให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วยลดลงได้มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8751 มีหน่วยความจำแบบ EPROM ขนาด 4 กิโลไบต์อยู่ภายในไอซี ข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ภายในนี้สามารถใช้แสงอัลตราไวโอเล็ตลบ และนำกลับไปบรรจุโปรแกรมใหม่ได้อีกครั้งหนึ่ง ไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์นี้เหมาะสมกับงานด้านอุตสาหกรรมที่มีจำนวนการผลิตคราวละไม่มากนัก หรืออาจจะเป็นงานประเภทต้นแบบภายในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

8031 และ 8032 ไม่มีหน่วยความจำโปรแกรมอยู่ภายในตัวไอซีเลย ดังนั้นในการนำไปใช้งานจึงจำเป็นต้องอาศัยหน่วยความจำโปรแกรมภายนอกเสมอ ซึ่งการใช้งานลักษณะนี้จะมีผลทำให้ต้องเสียความสามารถบางประการ เกี่ยวกับพอร์ตอินพุต/เอาต์พุตของไมโครคอนโทรลเลอร์ ไปเนื่องจากต้องนำไปใช้เป็นส่วนควบคุม เกี่ยวกับการจัดการติดต่อหน่วยความจำภายนอกแทน

4.4.1.2 หน่วยความจำโปรแกรมภายนอก

หน่วยความจำโปรแกรมภายนอกเป็นการใช้หน่วยความจำ EPROM (หรือ ROM) เชื่อมต่อเข้ากับระบบของ 8051 โดยอาจจะมีสาเหตุได้หลายประการ เช่น เป็นการทดลองทำระบบต้นแบบจำนวนน้อย หรืออาจต้องการลดต้นทุนการผลิต เพราะราคาของไมโครคอนโทรลเลอร์แบบที่ไม่มีหน่วยความจำโปรแกรมภายในราคาจะต่ำกว่าแบบที่มีหน่วยความจำโปรแกรมภายในมาก เป็นต้น ในบางครั้งอาจจะมีสาเหตุจากความจำเป็นอื่น ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เช่น การที่หน่วยความจำภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์มีขนาดความจุที่ไม่เพียงพอกับคารเก็บโปรแกรม หรืออาจจะเป็นว่าการที่ไอซีหน่วยความจำจะทำให้สามารถจัดหาเครื่องมือ (Tools) ช่วยในการพัฒนาระบบที่ใช้งานกันโดยแพร่หลายและราคาถูกได้ ซึ่งจะช่วยลดเวลาในการพัฒนาระบบลงได้มาก เป็นต้น

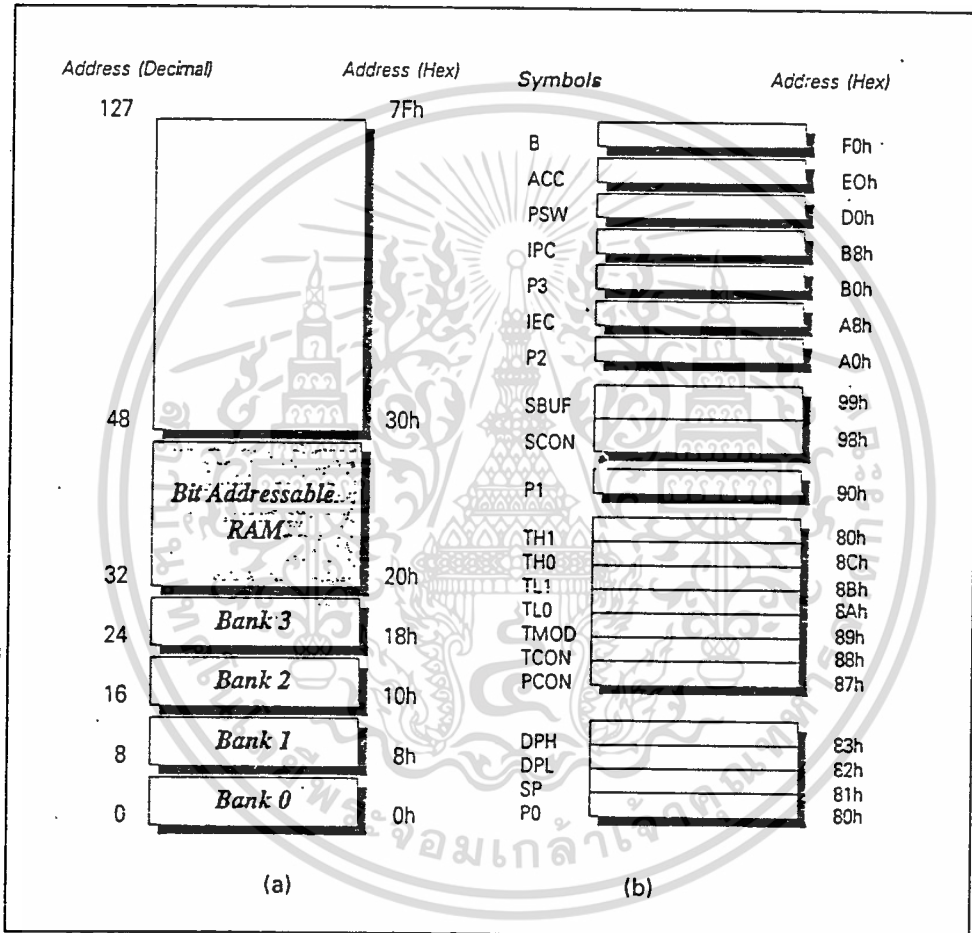
ไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ต่าง ๆ ของตระกูล 8051 นี้ สามารถขยายให้ใช้งานหน่วยความจำภายนอกได้ทั้งสิ้น โดยกรณีที่มีหน่วยความจำโปรแกรมภายในอยู่แล้ว การอ้างตำแหน่งแอดเดรสที่มีทั้งในหน่วยความจำโปรแกรมภายในและภายนอกนั้น จะต้องทำการพิจารณาระดับลอจิกของสัญญาณ EA ในขณะนั้นด้วย

4.4.2 หน่วยความจำข้อมูล

หน่วยความจำข้อมูลภายในของ 8051 มีจำนวนทั้งหมด 256 ไบต์ โดยจำแนกออกได้เป็นสองลักษณะ คือ พื้นที่เฉพาะสำหรับตัวประมวลผลกลาง (หรือซีพียู) ใช้งานเท่านั้น ซึ่ง

เรามักจะเรียกกันในอีกชื่อหนึ่งว่า รีจิสเตอร์ และพื้นที่ใช้งานทั่วไปสำหรับโปรแกรมใช้งานที่ผู้ใช้สร้างขึ้นมา

จากรูปที่ 4.7 แสดงให้เห็นถึงการจัดสรรพื้นที่ของหน่วยความจำข้อมูลภายในของ 8051 ซึ่งจำแนกออกเป็นสองส่วน ดังนี้

รูปที่ 4.7 การจัดพื้นที่หน่วยความจำข้อมูลภายใน (a) ช่วงตั้งแต่แอดเดรส 00-7FH และ (b) ช่วงแอดเดรส 80-FFH ซึ่งกำหนดให้เป็นพื้นที่ของรีจิสเตอร์ใช้งานพิเศษ (Special-function registers)

4.3.2.1 หน่วยความจำขนาด 128 ไบต์แรก

บริเวณนี้จะมีตำแหน่งแอดเดรสอยู่ในช่วง 00H - 7FH ซึ่งยังได้มีการจำแนกย่อยออกไปอีกเป็นสามส่วนตามประเภทของการใช้งาน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณแอดเดรส 00H - 1FH จำนวน 32 ไบต์ จำแนกออกเป็นกลุ่ม (หรือ แบงก์ (Bank)) ข้อมูลจำนวน 8 ไบต์ รวมทั้งหมดสี่กลุ่ม พื้นที่ข้อมูลในแต่ละกลุ่มจะถูกใช้งานในฐานะของรีจิสเตอร์ใช้งานทั่วไป ซึ่งมีชื่อเรียกว่า รีจิสเตอร์ R0 - R7 ดังตารางต่อไปนี้

แอดเดรส	รีจิสเตอร์แบงก์	ชื่อรีจิสเตอร์ใช้งาน
00H - 07H	0	R0 - R7
08H - 0FH	1	R0 - R7
10H - 17H	2	R0 - R7
18H - 1FH	3	R0 - R7

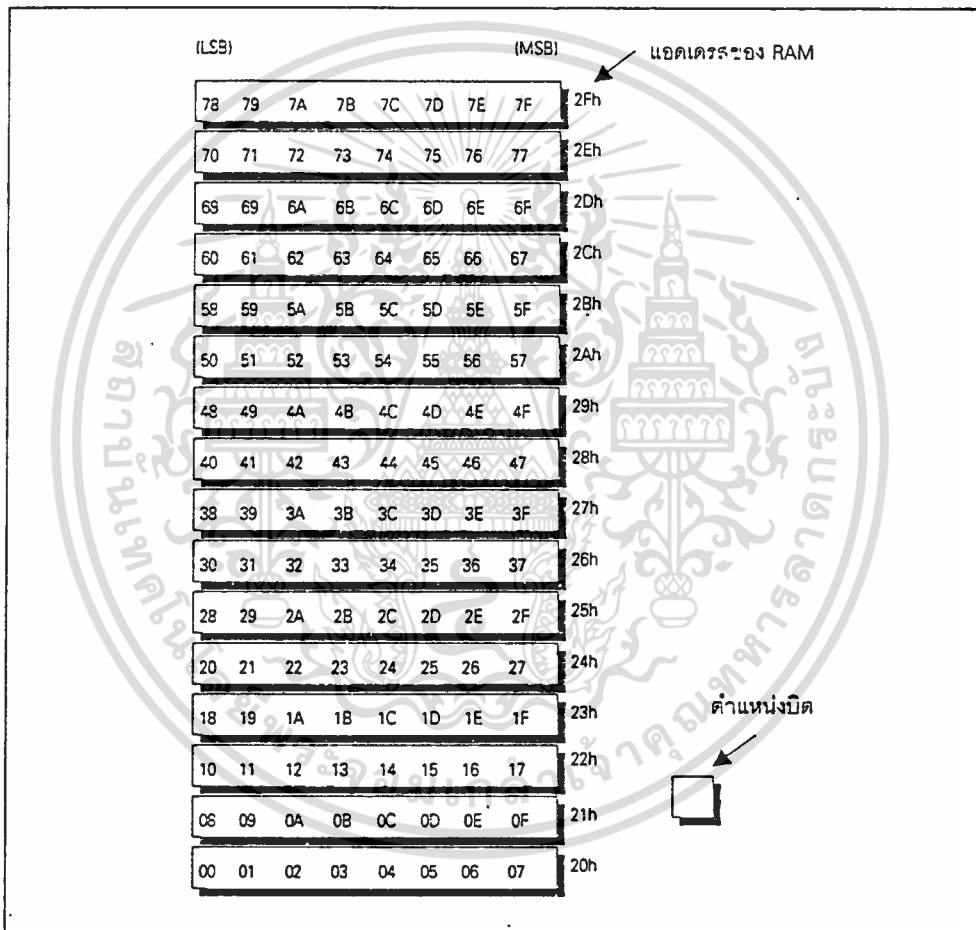
จะเห็นว่าชื่อของรีจิสเตอร์ไม่ว่าจะอยู่ในรีจิสเตอร์แบงก์ใด ก็จะมีชื่อ R0 ถึง R7 เหมือนกันทั้งสิ้น (ดูรูปที่ 4.7) ดังนั้นในการใช้งานผู้ใช้จะต้องให้ความระมัดระวังว่าต้องการรีจิสเตอร์นั้น ๆ จากแบงก์ใด การสวิตซ์เลือกแต่ละกลุ่มของรีจิสเตอร์นี้ก็ทำได้ง่าย เพียงการกำหนดค่าของบิตที่อยู่ภายในรีจิสเตอร์ PSW เท่านั้นตามตารางต่อไปนี้

รีจิสเตอร์	บิต RS0	บิต RS1	ตำแหน่งหน่วยความจำ
แบงก์ 0	0	0	0000H
แบงก์ 1	0	1	0008H
แบงก์ 2	1	0	0010H
แบงก์ 3	1	1	0018H

อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปก็มักจะมีการใช้งานรีจิสเตอร์ R0 - R7 เฉพาะในแบงก์ 0 เท่านั้น ดังนั้นพื้นที่ของแบงก์อื่น ๆ ที่เหลือก็สามารถนำมาใช้ในลักษณะของหน่วยความจำข้อมูลภายในปกติด้วยการอ้างถึงหมายเลขของแอดเดรสนั้น ๆ โดยตรง

บริเวณแอดเดรส 20H - 2FH จำนวน 16 ไบต์ บริเวณพื้นที่เป็นส่วนสำหรับผู้ใช้ซึ่งจะมีความพิเศษต่างไปจากหน่วยความจำส่วนอื่น ๆ เนื่องจากผู้ใช้สามารถอ้างถึงหน่วยความจำบริเวณนี้ได้ทั้งลักษณะของ ไบต์ข้อมูล เช่นปกติ หรืออาจจะเป็น บิตข้อมูล ได้โดยตรง ดัง

นั่นหากเรามองในลักษณะบิตข้อมูลแล้ว ก็จะมีพื้นที่ตัวแปรแบบบิตให้ใช้งานได้มากถึง 128 บิต โดยตำแหน่งแรกของบิตจะเป็นบิตซึ่งเริ่มต้นนับจากบิตน้อยสำคัญต่ำสุด (LSB) ของแอดเดรส 20H เรื่อยไปจนกระทั่งถึงบิตที่ 127 ซึ่งเป็นบิตน้อยสำคัญสูงสุด (MSB) ของแอดเดรส 2FH ดูรูปที่ 4.8

รูปที่ 4.8 หน่วยความจำข้อมูลภายในบริเวณที่อ้างถึงได้แบบบิต

บริเวณแอดเดรส 30H - 7FH เป็นบริเวณที่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างอิสระ โดยสามารถอ้างถึงได้เฉพาะในลักษณะของไบต์ข้อมูลตามปกติเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2.2 หน่วยความจำขนาด 128 ไบต์ถัดไป

พื้นที่ตั้งแต่บริเวณแอดเดรส 80H - FFH เป็นบริเวณของหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลภายในซึ่งมีใน MCS-51 บางเบอร์เท่านั้น โดยจะนำมาใช้เป็นตำแหน่งของรีจิสเตอร์หน้าที่พิเศษ (Special Function Register หรือ SFR) จำนวน 20 ตำแหน่งดังแสดงเป็นแผนภาพในรูปที่ 4.9 โดยรีจิสเตอร์หน้าที่พิเศษ (SFR) เป็นรีจิสเตอร์สำหรับการควบคุมหน้าที่และการทำงานของอุปกรณ์หรือพอร์ตของ MCS-51 ทั้งหมด การใช้งานรีจิสเตอร์หน้าที่พิเศษเหล่านี้สามารถทำได้ทั้งการระบุถึงชื่อของรีจิสเตอร์หรือตำแหน่งแอดเดรสที่เป็นของรีจิสเตอร์นั้นก็ได้

ชื่อรีจิสเตอร์	คำจำกัดความ	ความสามารถการเข้าถึงแบบบิต
ACC	Accumulator	ได้
B	B register	ได้
PSW	Program Status Word	ได้
SP	Stack Pointer	ได้
DPTR	Data pointer (DPH & DPL)	ได้
P0	Port 0	ได้
P1	Port 1	ได้
P2	Port 2	ได้
P3	Port 3	ได้
IP	Interrupt Priority	ได้
IE	Interrupt Enable	ได้
TMOD	Timer / counter mode	ไม่ได้
TCON	Timer / counter control	ได้
TH0	Timer / counter 0 (high)	ไม่ได้
TL0	Timer / counter 0 (low)	ไม่ได้
TH1	Timer / counter 1 (high)	ไม่ได้
TL1	Timer / counter 1 (low)	ไม่ได้
SCON	Serial control	ไม่ได้
SBUF	Serial data buffer	ไม่ได้
PCON	Power control	ไม่ได้

รูปที่ 4.9 รีจิสเตอร์ใช้งานพิเศษ (Special Function Register หรือ SFR)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ ในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

ในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 มีรีจิสเตอร์พิเศษที่สามารถใช้งานเป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์อย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ 2 ตัว แต่ละตัวมีขนาด 16 บิตมีชื่อเรียกว่าไทม์เมอร์ 0 และไทม์เมอร์ 1 ตามลำดับ รีจิสเตอร์ที่ใช่เป็นไทม์เมอร์ 0 ประกอบจากรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TLO และ TH0 ส่วนที่ใช่เป็นไทม์เมอร์ 1 ประกอบจากรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ TL1 และ TH1 โดยการใช่ไทม์เมอร์ 0 และไทม์เมอร์ 1 จะต้องเกี่ยวข้องกับรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะ 2 ตัว คือ TMOD (Timer/Counter Mode Control Register) และ TCON (Timer/Counter Control Register)

การเลือกใช่ไทม์เมอร์ ค่าในรีจิสเตอร์ที่ใช่เป็นไทม์เมอร์จะถูกเพิ่มค่าทุก ๆ เมกซ์ซินไซเคิล นั่นคือเป็นรีจิสเตอร์ที่นับจำนวนเมกซ์ซินไซเคิลนั่นเอง

การเลือกใช่เคาน์เตอร์ ค่าในรีจิสเตอร์ที่ใช่เป็นเคาน์เตอร์ที่ถูกเลือกใช้งานจะถูกเพิ่มค่าทีละหนึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนสถานะซึ่งตรวจจับได้ที่ขา T0 หรือ T1 ขึ้นกับรีจิสเตอร์ที่ถูกเลือกใช้งานในขณะนั้น

ไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์ สามารถโปรแกรมให้มันทำงานได้ต่างกันถึง 4 โหมด โดยการตั้งค่าในรีจิสเตอร์ TMOD ซึ่งการทำงานแต่ละโหมดจะเป็นดังนี้

โหมด 0 โดยรีจิสเตอร์ตัวนับจะถูกกำหนดให้มี 13 บิต ประกอบด้วยรีจิสเตอร์ TH1 8 บิต และ TL1 อีก 5 บิตอันดับต่ำ

โหมด 1 การทำงานจะเหมือนกับโหมด 0 ทุกอย่าง ยกเว้นรีจิสเตอร์ตัวนับจะเป็น 16 บิต

โหมด 2 จะใช้รีจิสเตอร์ TL1 เป็นตัวนับเพียงตัวเดียวและเมื่อ TL1 นับจนเป็น "1" หมดทุกบิต ก็จะมีการโหลดค่าจากรีจิสเตอร์ TH1 เข้าไปไว้ใน TL1 โดยอัตโนมัติและทำการทวดเฟลทอินเตอร์รัพต์ TF1 ให้เป็น "1" ค่าใน TH1 นี้ เราสามารถตั้งค่าได้โดยซอฟต์แวร์

โหมด 3 เป็นการเพิ่มตัวจับเวลาขึ้นอีก 1 ตัวแต่ละจะเป็นขนาด 8 บิต ทั้งคู่ ซึ่งลักษณะการทำงานอื่น ๆ จะเหมือนกับโหมด 0

สำหรับรายละเอียดบิตควบคุมในรีจิสเตอร์ TMOD และรีจิสเตอร์ TCON แสดงได้ดังรูปที่ 4.10 และรูปที่ 4.11 ตามลำดับ

ชื่อบิต: TMOD

ตำแหน่ง: 89h

ค่าบิตเริ่มต้น: 0000 0000

GATE1	C/T1	M1	M0	GATE0	C/T0	M1	M0
-------	------	----	----	-------	------	----	----

ชื่อบิต	ตำแหน่ง	ความหมาย
GATE1	TMOD.7	บิตควบคุม GATE สำหรับ Timer 1
C/T1	TMOD.6	บิตกำหนดการทำงานแบบตัวนับหรือจับเวลาของ Timer 1 โดยถ้าเป็นค่า 0 จะทำหน้าที่เป็นตัวจับเวลา
M1	TMOD.5	บิตบนสำหรับการกำหนดโหมดทำงานของ Timer 1
M0	TMOD.4	บิตล่างสำหรับการกำหนดโหมดทำงานของ Timer 1
GATE0	TMOD.3	บิตควบคุม GATE สำหรับ Timer 0
C/T0	TMOD.2	บิตกำหนดการทำงานแบบตัวนับหรือจับเวลาของ Timer 0 หากเป็นค่า 0 จะทำหน้าที่เป็นตัวจับเวลา
M1	TMOD.1	บิตบนสำหรับการกำหนดโหมดทำงานของ Timer 0
M0	TMOD.0	บิตล่างสำหรับการกำหนดโหมดทำงานของ Timer 0

รูปที่ 4.10 บิตต่าง ๆ ภายในรีจิสเตอร์ TMOD (Timer/Counter Mode Control)

ชื่อบิต: TCON

ตำแหน่ง: 88h

ค่าบิตเริ่มต้น: 0000 0000

TF1	TR1	TF0	TR0	IE1	IT1	IE0	IT0
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

ชื่อบิต	ตำแหน่ง	ความหมาย
TF1	TCON.7	แฟล็กแสดงการอินเตอร์รัปต์ของ Timer 1
TR1	TCON.6	บิตเลือกประเภทสัญญาณอินเตอร์รัปต์ Timer 1
TF0	TCON.5	แฟล็กแสดงการอินเตอร์รัปต์ของ Timer 0
TR0	TCON.4	บิตเลือกประเภทสัญญาณอินเตอร์รัปต์ Timer 0
IE1	TCON.3	แฟล็กแสดงการอินเตอร์รัปต์ของ INT1
IT1	TCON.2	บิตเลือกประเภทสัญญาณอินเตอร์รัปต์ INT1
IE0	TCON.1	แฟล็กแสดงการอินเตอร์รัปต์ของ INTO
IT0	TCON.0	บิตเลือกประเภทสัญญาณอินเตอร์รัปต์ INTO

รูปที่ 4.11 บิตต่าง ๆ ภายในรีจิสเตอร์ TCON (Timer/Counter Control)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 ชุดคำสั่งในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

คำสั่งทั้งหมดสามารถแยกเป็นประเภทตามลักษณะการทำงานได้ดังนี้

-กลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์ (Arithmetic Instructions) เป็นกลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์ทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยการ บวก ลบ คูณ หาร รวมทั้งคำสั่งในการเพิ่มค่าข้อมูลในหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลทั่วไปภายในชิป โดยมีวิธีการเข้าถึงข้อมูลที่จะมาดำเนินการได้หลายวิธีดังแสดงในตาราง 4.1

รหัสโน้มนึก	การทำงาน	แอดเดรสโหมด				เวลาปฏิบัติการ (ไมโครวินาที)
		Dir	Ind	Reg	Imm	
ADD A, <byte>	$A = A + \text{<byte>}$	✓	✓	✓	✓	1
ADDC A, <byte>	$A = A + \text{<byte>} + C$	✓	✓	✓	✓	1
SUBB A, <byte>	$A = A - \text{<byte>} - C$	✓	✓	✓	✓	1
INC A	$A = A + 1$			Accumulator only		1
INC <byte>	$\text{<byte>} = \text{<byte>} + 1$	✓	✓	✓		1
INC DPTR	$DPTR = DPTR + 1$			Data Pointer only		2
DEC A	$A = A - 1$			Accumulator only		1
DEC <byte>	$\text{<byte>} = \text{<byte>} - 1$	✓	✓	✓		1
MUL AB	$B:A = B \times A$			ACC and B only		4
DIV AB	$A = \text{Int} [A/B]$ $B = \text{Mod} [A/B]$			ACC and B only		4
DA A	Decimal Adjust			Accumulator only		1

ตารางที่ 4.1 แสดงกลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์ของ MCS-51

-กลุ่มคำสั่งทางตรรกศาสตร์ (Logical Instructions) ประกอบด้วยคำสั่งทางตรรกศาสตร์ เช่น AND , OR , Exclusive-OR , Complement รวมทั้งคำสั่งสำหรับเลื่อนบิตข้อมูลไปทางซ้ายหรือขวาโดยผ่านบิต carry flag หรือไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีคำสั่งพิเศษที่ใช้ในการสลับที่ข้อมูล 4 บิตบนและ 4 บิต ล่าง (swap) ดังแสดงในตารางที่ 4.2

รหัสนิโมติก	การทำงาน	แอดเดรสโหมด				เวลาปฏิบัติการ (ไมโครวินาที)
		Dir	Ind	Reg	Imm	
ANL A, <byte>	A = A .AND. <byte>	✓	✓	✓	✓	1
ANL <byte>, A	<byte> = <byte> .AND. A	✓				1
ANL <byte>, # data	<byte> = <byte> .AND. # data	✓				2
ORL A, <byte>	A = A .OR. <byte>	✓	✓	✓	✓	1
ORL <byte>, A	<byte> = <byte> .OR. A	✓				1
ORL <byte>, # data	<byte> = <byte> .OR. # data	✓				2
XRL A, <byte>	A = A .XOR. <byte>	✓	✓	✓	✓	1
XRL <byte>, A	<byte> = <byte> .XOR. A	✓				1
XRL <byte>, # data	<byte> = <byte> .XOR. # data	✓				2
CPL A	A = 00H				Accumulator only	1
CPL A	A = .NOT. A				Accumulator only	1
RL A	Rotate ACC Left 1 bit				Accumulator only	1
RLC A	Rotate Left through Carry				Accumulator only	1
RR A	Rotate ACC Right 1 bit				Accumulator only	1
RRC A	Rotate Right through Carry				Accumulator only	1
SWAP A	Swap Nibbles in A				Accumulator only	1

ตารางที่ 4.2 แสดงกลุ่มคำสั่งทางตรรกศาสตร์ของ MCS-51

-กลุ่มคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูล (Data Transfer Instructions) เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับการเคลื่อนย้ายข้อมูลเพื่อใช้ในการนำข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลไปเก็บยังหน่วยความจำบริเวณใด บริเวณหนึ่ง หรือเพื่อย้ายข้อมูลไปยังรีจิสเตอร์เพื่อประมวลผล เนื่องจากคำสั่งบางคำสั่งจำเป็นต้องทำงานที่รีจิสเตอร์เฉพาะตัวเท่านั้น เช่น คำสั่งในการคูณหรือหารที่ต้องทำงานกับรีจิสเตอร์ A, B เท่านั้น คำสั่งในกลุ่มนี้ยังแบ่งออกเป็นกลุ่มคำสั่งย่อย ๆ ดังนี้

- 1 กลุ่มคำสั่งสำหรับเคลื่อนย้ายข้อมูลในหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลภายในชิป
- 2 กลุ่มคำสั่งสำหรับเคลื่อนย้ายข้อมูลจากหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลภายนอกชิป

3 กลุ่มคำสั่งสำหรับเคลื่อนย้ายข้อมูลจากหน่วยความจำสำหรับเก็บโปรแกรมทั้งภายในและภายนอกชิป

กลุ่มคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูลทั้งสามกลุ่มมีดังแสดงในตารางที่ 4.3 , 4.4 และ 4.5

รหัสนิโมนิค	การทำงาน	แอดเดรสโหมด				เวลาปฏิบัติการ (ไมโครวินาที)
		Dir	Ind	Reg	Imm	
MOV A, <src>	A = <src>	✓	✓	✓	✓	1
MOV <dest>, A	<dest> = A	✓	✓	✓		1
MOV <dest>, <src>	<dest> = <src>	✓	✓	✓	✓	2
MOV DPTR, #data16	DPTR = 16-bit immediate constant				✓	2
PUSH <src>	INC SP : MOV "@SP", <src>	✓				2
POP <dest>	MOV <dest>, "@SP" : DEC SP	✓				2
XCH A, <byte>	ACC and <byte> exchange data	✓	✓	✓		1
XCHD A, @Ri	ACC and @Ri exchange low nibbles		✓			1

ตารางที่ 4.3 แสดงกลุ่มคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูลใน MCS-51

ขนาด แอดเดรส	รหัสนิโมนิค	การทำงาน	เวลาปฏิบัติการ (ไมโครวินาที)
8 บิต	MOVX A, @Ri	Read external RAM @Ri	2
8 บิต	MOVX @Ri, A	Write external RAM @Ri	2
16 บิต	MOVX A, @DPTR	Read external RAM @DPTR	2
16 บิต	MOVX @DPTR, A	Write external RAM @DPTR	2

ตารางที่ 4.4 แสดงกลุ่มคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูลใน MCS-51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รหัสสีโมนิก	การทำงาน	เวลาปฏิบัติการ (ไมโครวินาที)
MOVC A,@A+DPTR	Read Pgm Memory at (A+DPTR)	2
MOVC A,@A+PC	Read Pgm Memory at (A+PC)	2

ตารางที่ 4.5 แสดงกลุ่มคำสั่งเคลื่อนย้ายข้อมูลใน MCS-51

-กลุ่มคำสั่งในการควบคุมลำดับการทำงานของโปรแกรม (Program Control Instructions) เป็นคำสั่งที่ใช้ในการควบคุมลำดับการทำงานของโปรแกรม ในกลุ่มคำสั่งนี้ยังแบ่งออกเป็นคำสั่งที่ควบคุมลำดับการทำงานของโปรแกรมโดยมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข ทำให้การเขียนโปรแกรมสะดวกมากขึ้น คำสั่งในกลุ่มนี้ทั้งสองประเภทมีดังแสดงในตารางที่ 4.6 และ 4.7

รหัสสีโมนิก	การทำงาน	เวลาปฏิบัติการ (ไมโครวินาที)
JMP addr	Jump to addr	2
JMP @A+DPTR	Jump to A+DPTR	2
CALL addr	Call subroutine at addr	2
RET	Return from subroutine	2
RETI	Return from interrupt	2
NOP	No operation	1

ตารางที่ 4.6 แสดงกลุ่มคำสั่งควบคุมลำดับการทำงานของโปรแกรมใน MCS-51

รหัสสีโมนิก	การทำงาน	แอดเดรสโหมด				เวลาปฏิบัติการ (ไมโครวินาที)
		Dir	Ind	Reg	Imm	
JZ rel	Jump if A = 0			Accumulator only		2
JNZ rel	Jump if A ≠ 0			Accumulator only		2
DJNZ <byte>, rel	Decrement and jump if not zero	✓			✓	2
CJNE A, <byte>, rel	Jump if A ≠ <byte>	✓			✓	2
CJNE <byte>, #data, rel	Jump if <byte> ≠ #data		✓	✓		2

ตารางที่ 4.7 แสดงกลุ่มคำสั่งควบคุมลำดับการทำงานของโปรแกรมใน MCS-51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-กลุ่มคำสั่งสำหรับการประมวลผลแบบบูลีน (Boolean Instructions) MCS-51 มีความสามารถพิเศษในการประมวลผลแบบบูลีนซึ่งไม่มีในไมโครโปรเซสเซอร์ชนิดอื่น การประมวลผลแบบนี้มีไว้สำหรับงานทางด้านควบคุมโดยเฉพาะ จึงทำให้ MCS-51 เหมาะสมสำหรับที่จะนำไปใช้ควบคุมอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยการประมวลผลแบบบูลีนจะเป็นการประมวลผลด้วยข้อมูลขนาด 1 บิต สำหรับประมวลผลซึ่งสามารถอ้างตำแหน่งได้โดยตรง ซึ่งหน่วยความจำนี้จะอยู่ในบริเวณเดียวกับหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูลทั่วไปภายในชิปและที่ใช่เป็นรีจิสเตอร์ใช้งานเฉพาะบางตัว โดยการประมวลผลแบบนี้จะประกอบด้วย

-เซตบิต

-เคลียร์บิต

-กระทำคำสั่งทางตรรกศาสตร์ระหว่างหน่วยความจำกับบิต carry flag

-ตรวจสอบสถานะบิตและข้ามไปทำงานในส่วนอื่นของ โปรแกรมขึ้นกับสถานะของบิต

-เคลื่อนย้ายข้อมูลระหว่าง carry flag กับหน่วยความจำ

คำสั่งทั้งหมดในกลุ่มคำสั่งประมวลผลแบบบูลีนมีดังแสดงในตารางที่ 4.8

รหัสแอสมบลี	พารามิเตอร์	การทำงาน	เวลาปฏิบัติการ (ไมโครวินาที)
ANL	C,bit	$C = C.AND.bit$	2
ANL	C,/bit	$C = C.AND.NOT.bit$	2
ORL	C,bit	$C = C.OR.bit$	2
ORL	C,/bit	$C = C.OR.NOT.bit$	2
MOV	C,bit	$C = bit$	1
MOV	bit,C	$bit = C$	2
CLR	C	$C = 0$	1
CLR	bit	$bit = 0$	1
SETB	C	$C = 1$	1
SETB	bit	$bit = 1$	1
CPL	C	$C = .NOT.C$	1
CPL	bit	$bit = .NOT.bit$	1
JC	rel	Jump if C = 1	2
JNC	rel	Jump if C = 0	2
JB	bit,rel	Jump if bit = 1	2
JNB	bit,rel	Jump if bit = 0	2
JBC	bit,rel	Jump if bit = 1;CLR bit	2

ตารางที่ 4.8 แสดงกลุ่มคำสั่งประมวลผลแบบบูลีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 โครงสร้างอินเทอร์รัปต์ของ MCS-51

ตามโครงสร้างด้านการอินเทอร์รัปต์ของ MCS-51 สามารถกำหนดเลือกเพื่อยินยอมหรือไม่ยินยอม (Enable/Disable) ให้มีการอินเทอร์รัปต์ของแต่ละสัญญาณได้ โดยใช้วิธีการกำหนดค่าของบิตภายในรีจิสเตอร์ IE (ดังแสดงในรูปที่ 4.12) ซึ่งจะมีทั้งแบบที่ระบุถึงอินเทอร์รัปต์โดยรวมทั้งหมด (บิตที่ 7) และอินเทอร์รัปต์แต่ละประเภทได้ ในกรณีที่กำหนดค่าข้อมูลเป็น 1 ให้กับบิต จะมีความหมายถึงการยินยอมให้มีการอินเทอร์รัปต์เกิดขึ้นได้ และจะเป็นกรณีตรงข้ามกันสำหรับการกำหนดค่าข้อมูลที่เป็น 0 และจะต้องทำการกำหนดให้ยินยอมการอินเทอร์รัปต์ทั้งหมดให้เกิดขึ้นก่อน จึงจะมีผลทำให้การกำหนดบิตเพื่อยินยอมของแต่ละอินเทอร์รัปต์มีผลขึ้นได้

การกำหนดระดับความสำคัญให้กับสัญญาณอินเทอร์รัปต์แต่ละประเภทนั้น สามารถทำได้โดยการกำหนดข้อมูลที่มีค่าเป็น 1 หรือ 0 ให้กับบิตภายในรีจิสเตอร์ IP (Interrupt Priority) ดังแสดงในรูปที่ 4.13 โดยหากว่ามีค่าเป็น 1 ก็จะทำให้สัญญาณอินเทอร์รัปต์นั้น ๆ มีระดับความสำคัญสูง และเป็นกรณีตรงข้ามกันสำหรับการกำหนดค่าเป็น 0

ชื่อบิต: IE ตำแหน่ง: A8h ค่ากำหนดเริ่มต้น: 0X00 0000

EA	-	ET2	ES	ET1	EX1	ET0	EX0
----	---	-----	----	-----	-----	-----	-----

ชื่อบิต	ตำแหน่ง	ความหมาย
EA	IE.7	อีนาเบิล/ดิสเอเบิลการเกิดอินเทอร์รัปต์โดยรวม
-	IE.6	
ET2	IE.5	อีนาเบิล/ดิสเอเบิลการเกิดอินเทอร์รัปต์ Timer2
ES	IE.4	อีนาเบิล/ดิสเอเบิลการเกิดอินเทอร์รัปต์พอร์ตอนุกรม
ET1	IE.3	อีนาเบิล/ดิสเอเบิลการเกิดอินเทอร์รัปต์ Timer1
EX1	IE.2	อีนาเบิล/ดิสเอเบิลการเกิดอินเทอร์รัปต์ INT1
ET0	IE.1	อีนาเบิล/ดิสเอเบิลการเกิดอินเทอร์รัปต์ Timer0
EX0	IE.0	อีนาเบิล/ดิสเอเบิลการเกิดอินเทอร์รัปต์ INTO

รูปที่ 4.12 บิตต่าง ๆ ภายในรีจิสเตอร์ IE (Interrupt Enable)

กรณีที่มีสัญญาณที่เข้ามาอินเตอร์รัปต์มีระดับความสำคัญเดียวกันเกิดขึ้นพร้อมกัน ก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาได้ แต่อย่างไรก็ตาม MCS-51 ก็มีโครงสร้างทางด้านฮาร์ดแวร์ในการพิจารณาตามลำดับความสำคัญของสัญญาณอินเตอร์รัปต์ดังตารางต่อไปนี้

ชื่อบิต: IP ตำแหน่ง: B8h ค่าบิตเริ่มต้น: 0000 0000

-	-	PT2	PS	PT1	PX1	PT0	PX0
---	---	-----	----	-----	-----	-----	-----

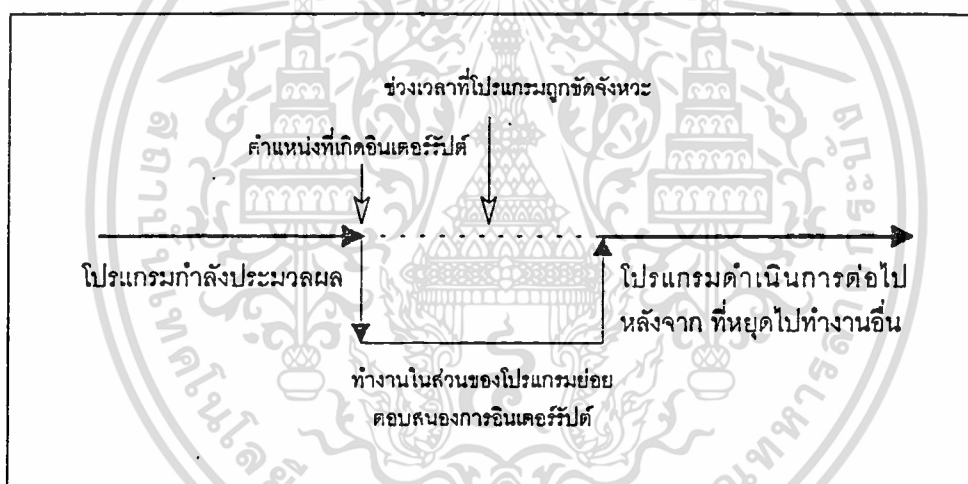
ชื่อบิต	ตำแหน่ง	ความหมาย
	IP.7	
	IP.6	
PT2	IP.5	ระดับความสำคัญของ Timer2
PS	IP.4	ระดับความสำคัญของพอร์ตอนุกรม
PT1	IP.3	ระดับความสำคัญของ Timer1
PX1	IP.2	ระดับความสำคัญของ INT1
PT0	IP.1	ระดับความสำคัญของ Timer0
PX0	IP.0	ระดับความสำคัญของ INTO

รูปที่ 4.13 บิตต่าง ๆ ภายในรีจิสเตอร์ IP (Interrupt Priority)

เมื่อมีการอินเตอร์รัปต์เกิดขึ้น ไมโครคอนโทรลเลอร์จะทำคำสั่งที่กำลังดำเนินการอยู่ให้แล้วเสร็จ จากนั้นจึงจะทำการเก็บค่าตำแหน่งแอดเดรสของคำสั่งที่จะทำงานต่อไปไว้ยังบริเวณของหน่วยความจำที่ถูกกำหนดไว้ให้เป็นสแต็ก (Stack) และกระโดดไปยังตำแหน่งแอดเดรสที่ได้มีการกำหนดไว้แน่นอนตำแหน่งหนึ่งโดยอัตโนมัติ (ดูรูปที่ 4.14) ตำแหน่งนี้เรียกว่า แอดเดรสของอินเตอร์รัปต์เวกเตอร์ (Interrupt Vector Address) ซึ่งผู้ใช้จะต้องทำการเขียนโปรแกรมย่อย (Subroutine) ยังตำแหน่งแอดเดรสเหล่านี้ไว้ ซึ่งเรียกว่า โปรแกรมย่อยบริการอินเตอร์รัปต์ (Interrupt Service Routine) ตำแหน่งของแอดเดรสเหล่านี้ ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งกำเนิดสัญญาณ	สัญญาณ	ตำแหน่งแอดเดรส (Hex)
IE0	อินเทอร์รัปต์ภายนอก 0	0003
TF0	วงจรมับ/จับเวลา 0	000B
IE1	อินเทอร์รัปต์ภายนอก 1	0013
TF1	วงจรมับ/จับเวลา 1	001B
RI หรือ TI	วงจรมับ/ส่งข้อมูลอนุกรม	0023

รูปที่ 4.14 แสดงให้เห็นถึงแผนภาพการทำงานของโปรแกรมซึ่งโดยปกติจะทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ เมื่อมีการอินเทอร์รัปต์เกิดขึ้นโปรแกรมส่วนนี้จะหยุดค้างอยู่ เนื่องจากโปรเซสเซอร์จะทำการกระโดดไปทำงานในส่วนของโปรแกรมน้อยบริการอินเทอร์รัปต์ เมื่อเสร็จสิ้นงานในโปรแกรมน้อยนี้แล้วจึงจะได้กลับไปทำงานเก่าที่ค้างอยู่ต่อไป

4.8 การใช้งานบอร์ด CP-SB31

บอร์ด CP-SB31 ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ในงานควบคุม ซึ่งตรงกับหน้าที่หลักของ CPU ในตระกูล MCS 51 คือเป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ โครงสร้างทางกายภาพของบอร์ด CP-SB31 มีดังนี้

- CPU 8031 (ON BOARD)

MEMORY

มี SOCKET ขนาด 28 PIN 2 ตัว สามารถใส่หน่วยความจำได้สูงสุด 96 KB

I/O

8*3 บิท INPUT/OUTPUT (8255)

8*1 บิท INPUT/OUTPUT (PORT1)

1 SERIAL PORT (RS232)

POWER

10 VDC POWER SUPPLY JACK

5 VDC (REGULATE) 7508 ON BOARD

คุณลักษณะพิเศษของ CP-SB31

- หน่วยความจำสามารถเลือกได้ทั้งขนาด , ตำแหน่ง และลักษณะการทำงาน (DATA MEMORY , CODE MEMORY , CODE & DATA MEMORY)
- สามารถพัฒนาโปรแกรมได้ทั้งภาษาแอสเซมบลี (ร่วมกับ SB31-DEBUGGER) หรือภาษาเบสิก (เพื่อใช้ 8052 AH-BASIC) หรือ ET-8051 EM หรือใช้ ET EPROM EMULATOR ก็ได้

- ต่อกับ LCD ได้ทันทีโดยไม่ต้องใช้ I/O พอร์ต

- มี I/O พอร์ต ขนาด 8 บิท ถึง 4 พอร์ต

การติดตั้งหน่วยความจำให้กับ CP-SB31

เนื่องจาก CP-SB31 ถูกสร้างมาให้เป็นอิสระในการเลือกใช้หน่วยความจำได้หลายขนาดทั้ง EPROM และ RAM รวมทั้งตำแหน่งแอดเดรสของหน่วยความจำผู้ใช้ก็ยังสามารถกำหนดได้ตามต้องการซึ่งทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับการใส่ตำแหน่งของ JUMPER ต่างๆให้ถูกต้อง ซึ่ง U3 และ U4 ถูกควบคุมด้วย JUMPER ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ :

- U3 JP3 เลือกเบอร์ของชิปหน่วยความจำที่ใส่อยู่บน U3 (2764 , 27512 , 6264 , 62556)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

JP4 สำหรับเลือกว่าจะให้หน่วยความจำที่ U3 เป็น DATA MEMORY หรือ CODE MEMORY หรือเป็นทั้ง CODE และ DATA MEMORY

JP7 เลือกตำแหน่งเริ่มต้นและขนาดของหน่วยความจำ U3

- U4 JP5 เลือกเบอร์ของชิปหน่วยความจำที่ใส่อยู่บน U4 (27268 , 6116 , 6264 , 62256)

JP6 เลือกลักษณะการทำงานของ U4 ว่าจะให้เป็น DATA MEMORY หรือ CODE MEMORY หรือเป็นทั้ง DATA และ CODE MEMORY

JP8 เลือกตำแหน่งเริ่มต้นและขนาดของหน่วยความจำ U4

JP9 เลือกว่าจะอนุญาตให้มีการใช้ I/O พอร์ต (8255) ภายนอกอีกหรือไม่ ถ้าไม่มีพอร์ตภายนอก U4 จะมีขนาดสูงสุดได้ถึง 32 KB

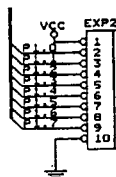
รายละเอียดเกี่ยวกับ CONNECTER

EXP1 เป็น CONNECTER ขนาด 40 PIN ซึ่งมีสัญญาณที่ขาต่างๆคล้ายกับสัญญาณที่ต่อจาก CP-U Z80 ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนบอร์ดต่างๆ เช่น 72IOZ80 ,ET-RTC เป็นต้นแต่เนื่องจาก CP-SB31 ใช้ CPU คนละตระกูลกับ Z80 จึงมีสัญญาณไม่ตรงกัน ดังรูปที่ 4.15

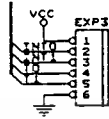
รูปที่ 4.15 CONNECTER EXP1

EXP2 เป็น INPUT/OUTPUT พอร์ตอิสระขนาด 8 บิต โดยมีรายละเอียดดังรูปที่ 4.16

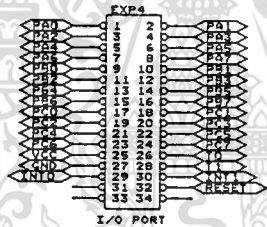
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 4.16 CONNECTER EXP2 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

EXP3 เป็นขาของ INTERRUPT และ TIMER/COUNTER ของตัว CP-U โดยมีรายละเอียด ดังรูปที่ 4.17

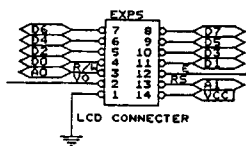
รูปที่ 4.17 CONNECTER EXP3

EXP4 เป็น CONNECTER ขนาด 34 ขา ซึ่งมีการวางตำแหน่งของขาตรงกับบอร์ด 72IO ซึ่งสามารถต่อกับอุปกรณ์ I/O ต่าง ๆ เช่น SSRAC , ET-AD เป็นต้น แสดงได้ดังรูปที่ 4.18

รูปที่ 4.18 CONNERTER EXP4

EXP5 เป็น CONNECTER ขนาด 14 ขา ที่ใช้ต่อกับ LCD ได้โดยตรง โดยรายละเอียด ดังรูปที่ 4.19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 4.19 CONNECTER EXP5 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ส่วนควบคุมการเปิด-ปิดประตูน้ำ

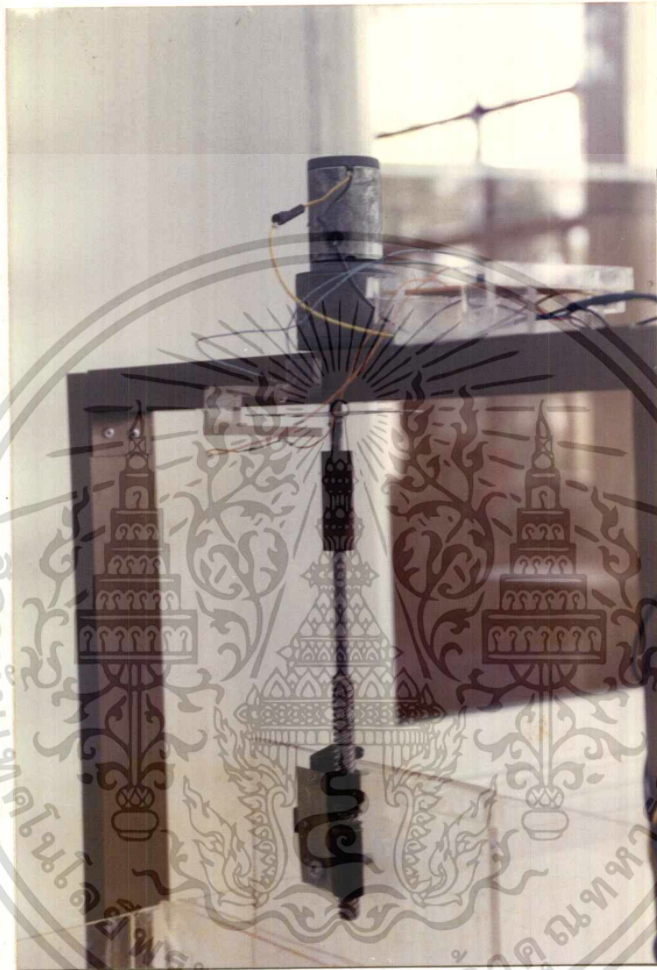
มอเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการควบคุมการเปิด-ปิดประตูน้ำ โดยมีหน้าที่ช่วยในการยกประตูขึ้นเมื่อต้องการเปิดประตูน้ำและดันประตูลงเมื่อต้องการปิดประตูน้ำ

มอเตอร์ที่ใช้ในโครงการนี้เป็น DC Motor ขนาดทนแรงดันสูงสุดได้ 30 โวลต์ และมีเฟืองทดในตัว ลักษณะของมอเตอร์ที่ใช้งานและการติดตั้งมอเตอร์เข้ากับ Model แสดงได้ดังรูปที่ 5.1 และรูปที่ 5.2 ตามลำดับ

รูปที่ 5.1 ลักษณะของมอเตอร์ที่ทำการติดตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.2 แสดงการติดตั้งมอเตอร์เข้ากับ Model

การควบคุมมอเตอร์ให้ทำงานในการปิดเปิดประตูน้ำเพื่อควบคุมระดับน้ำนั้นทำได้โดย Microcontroller ซึ่งในการควบคุมมอเตอร์ 1 ตัวจะต้องใช้สัญญาณเอาต์พุตจาก Microcontroller 2 บิตด้วยกัน คือ บิตแรกเป็นการควบคุมให้มอเตอร์หมุนเพื่อทำการเปิดประตูน้ำและบิตที่สองเป็นการควบคุมให้มอเตอร์หมุนเพื่อทำการปิดประตูน้ำ ซึ่งในโครงการนี้ทำการควบคุมมอเตอร์ จำนวน 2 ตัว จึงต้องใช้งานขาเอาต์พุตจาก Microcontroller จำนวน 4 บิตด้วยกัน

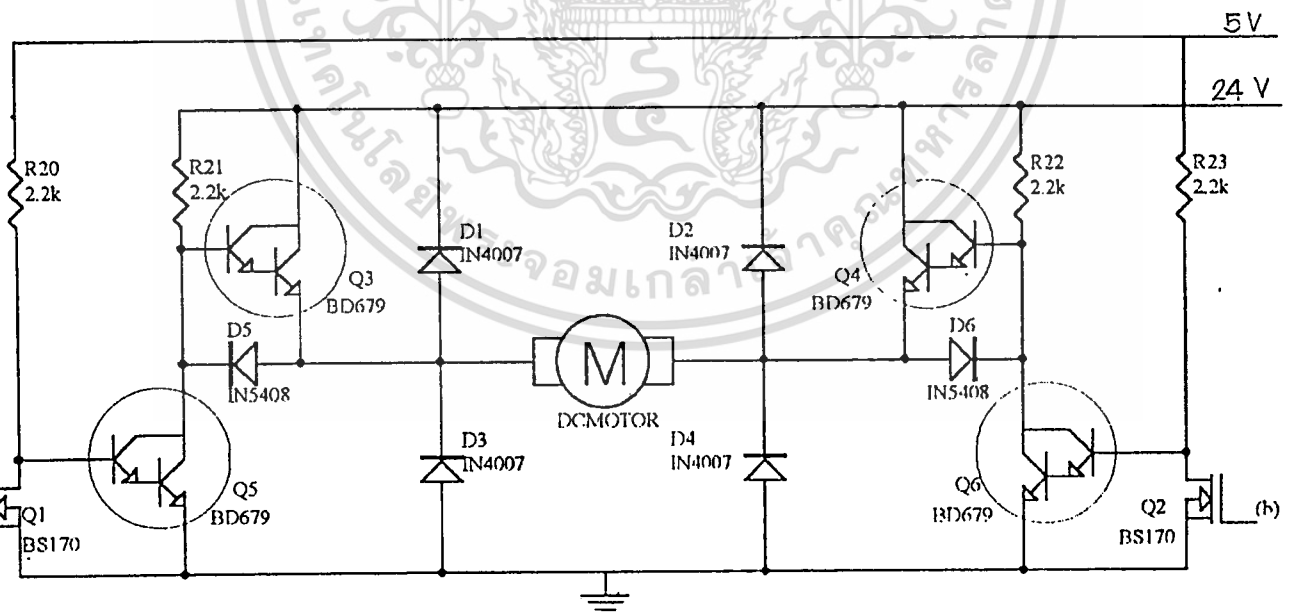
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่สัญญาณเอาต์พุตของ Microcontroller เปรียบเสมือนสวิตช์ที่ทำหน้าที่ตัดและต่อไฟเลี้ยงที่จ่ายให้มอเตอร์เพื่อให้มอเตอร์หมุน ดังนั้นระหว่างตัว Microcontroller และ มอเตอร์ จึงต้องมีวงจรไฟฟ้าที่ทำหน้าที่จ่ายกระแสและแรงดันให้กับมอเตอร์ วงจรดังกล่าวเรียกว่า วงจรขับมอเตอร์ (drive circuit) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 วงจรขับมอเตอร์

วงจรขับมอเตอร์ (drive circuit) เป็นวงจรส่วนที่ขับให้มอเตอร์หมุน โดยจะเป็นวงจรที่จ่ายกระแสและแรงดันให้กับมอเตอร์ และยังทำหน้าที่เป็นตัวคุมทิศทางการหมุนของมอเตอร์อีกด้วย ซึ่งวงจรขับมอเตอร์นี้ทำหน้าที่เหมือนกับ D/A Converter ที่แปลงสัญญาณดิจิทัลจาก Microcontroller ให้เป็นสัญญาณอนาล็อกเพื่อขับให้มอเตอร์หมุน

สำหรับวงจรขับมอเตอร์ที่ใช้นั้นมีวงจรแสดงได้ดังรูปที่ 5.3

รูปที่ 5.3 วงจรขับมอเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 5.3 ในวงจรจับมอเตอร์นั้น กระแสจะไหลผ่านมอเตอร์ได้สองทาง คือ ผ่านทาง Q4 เข้าสู่มอเตอร์ออกทาง Q5 และผ่านทาง Q3 เข้าสู่มอเตอร์ออกทาง Q6 ตามลำดับ ซึ่งทิศทางการไหลของกระแสต่างกันทำให้ทิศทางการหมุนของมอเตอร์จะกลับข้างกัน

หลักการการทำงานของวงจรสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) เมื่อให้สัญญาณแรงดัน 5 โวลต์เข้ามาทางจุด (a) โดยที่จุด (b) มีค่าแรงดัน 0 โวลต์ จากแรงดัน 5 โวลต์ที่จุด (a) จะทำให้ Q1 นำกระแส เมื่อ Q1 นำกระแสก็จะเป็นการดึงกระแสที่จะเข้าขาเบสของ Q5 ทำให้ Q5 ไม่นำกระแส ซึ่งทำให้มีกระแสไบอัสไหลผ่าน R21 ไหลเข้าขาเบสของ Q3 ทำให้ Q3 นำกระแส ทำให้มีกระแสไหลผ่านจาก Q3 ผ่านไปยังดีซีมอเตอร์

และจากแรงดัน 0 โวลต์ที่จุด (b) จะทำให้ Q2 ไม่นำกระแส ซึ่งทำให้มีกระแสไบอัสไหลผ่าน R23 เข้าขาเบสของ Q6 ทำให้ Q6 นำกระแส เมื่อ Q6 นำกระแส ทำให้กระแสที่ไหลผ่านจาก Q3 ผ่านมายังดีซีมอเตอร์ไหลผ่านต่อมายัง D6 และ Q6 และลง Ground ไป ทำให้มีกระแสจ่ายให้แก่มอเตอร์และทำให้อมอเตอร์หมุน

2) เมื่อให้สัญญาณแรงดัน 5 โวลต์เข้ามาทางจุด (b) โดยที่จุด (a) มีค่าแรงดัน 0 โวลต์ จากแรงดัน 5 โวลต์ที่จุด (b) จะทำให้ Q2 นำกระแส เมื่อ Q2 นำกระแสก็จะเป็นการดึงกระแสที่จะเข้าขาเบสของ Q6 ทำให้ Q6 ไม่นำกระแส ซึ่งทำให้มีกระแสไบอัสไหลผ่าน R22 ไหลเข้าขาเบสของ Q4 ทำให้ Q4 นำกระแส ทำให้มีกระแสไหลผ่านจาก Q4 ผ่านไปยังดีซีมอเตอร์

และจากแรงดัน 0 โวลต์ที่จุด (a) จะทำให้ Q1 ไม่นำกระแส ซึ่งทำให้มีกระแสไบอัสไหลผ่าน R20 เข้าขาเบสของ Q5 ทำให้ Q5 นำกระแส เมื่อ Q5 นำกระแส ทำให้กระแสที่ไหลผ่านจาก Q4 ผ่านมายังดีซีมอเตอร์ไหลผ่านต่อมายัง D5 และ Q5 และลง Ground ไป ทำให้มีกระแสจ่ายให้แก่มอเตอร์และทำให้อมอเตอร์หมุน แต่ทิศทางการไหลของกระแสจะกลับกันกับข้อ 1) ทำให้มอเตอร์หมุนในทิศทางที่กลับกัน

3) กรณีที่จุด (a) และจุด (b) ต่างก็มีแรงดัน 5 โวลต์เหมือนกัน จะทำให้ Q1 และ Q2 นำกระแส เมื่อ Q1 และ Q2 นำกระแสจะเป็นการดึงกระแสที่จะเข้าขาเบสของ Q5 และ Q6 ทำให้ Q5 และ Q6 ไม่นำกระแสตามลำดับ เมื่อทั้ง Q5 และ Q6 ไม่นำกระแสจะมีผลทำให้ไม่มีกระแสไหลผ่านมอเตอร์ทำให้ไม่มีกระแสจ่ายมอเตอร์

ดังนั้นในการควบคุมให้มอเตอร์หมุนเพื่อทำการเปิด-ปิดประตูน้ำ ตัว Microcontroller

จะต้องจ่ายสัญญาณเอาท์พุทให้กับวงจรขั้วมอเตอร์เพียงแค่บิตเดียวจากจำนวนสองบิตสลับกัน ตามแต่ว่าต้องการจะให้มอเตอร์หมุนเพื่อเปิดหรือปิดประตูน้ำ จะจ่ายให้ทั้งสองบิตไม่ได้เพราะจะทำให้มอเตอร์ไม่หมุน

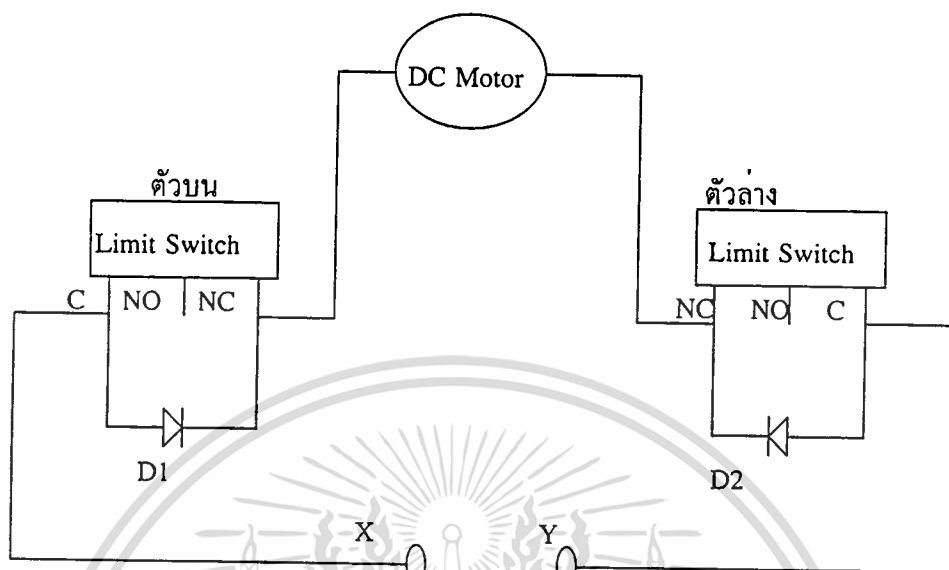
5.2 การควบคุมให้มอเตอร์ปิดประตูได้สนิท

ในการควบคุมให้มอเตอร์ปิดประตูนั้นเราจะต้องควบคุมให้มอเตอร์ปิดประตูได้สนิท ดังนั้นจึงต้องมีการติดตั้ง Limit Switch ไว้ที่ระดับที่ทำให้มอเตอร์ปิดประตูได้สนิทพอดี

และควรที่จะมีการติดตั้ง Limit Switch ไว้ที่ระดับที่อนุญาตให้มอเตอร์ยกประตูขึ้นได้สูงสุดเพื่อป้องกันปัญหาเวลาที่โปรแกรมหรือวงจร Sensor เกิดการขัดข้อง

ตัว Limit Switch นี้จะทำหน้าที่เป็นตัวตัดไฟที่จะจ่ายให้แก่มอเตอร์ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาว่าเวลาประตูอยู่ที่ระดับต่ำสุดซึ่งหมายความว่า Limit Switch ตัวล่างนั้น โดนกดอยู่ ซึ่งทำให้ไฟที่จะจ่ายให้มอเตอร์นั้นไม่ครบวงจร ดังนั้นในการที่จะยกประตูน้ำขึ้นก็ไม่สามารถที่จะทำได้ จึงต้องมีการต่อตัว Diode คร่อมขานาน Limit Switch ไว้เพื่อบังคับให้กระแสสามารถไหลผ่านมอเตอร์ครบวงจรได้เพียงด้านเดียวในขณะที่ Limit Switch โดนกดอยู่ คือให้มอเตอร์สามารถหมุนยกประตูขึ้นได้อย่างเดียวในขณะที่ Limit Switch ตัวล่างโดนกดอยู่ และให้มอเตอร์สามารถหมุนดันประตูลงได้อย่างเดียวในขณะที่ Limit Switch ตัวบนโดนกดอยู่ เป็นต้น

ซึ่งในการต่อตัว Diode คร่อมขานาน Limit Switch นั้นแสดงได้ดังรูปที่ 5.4

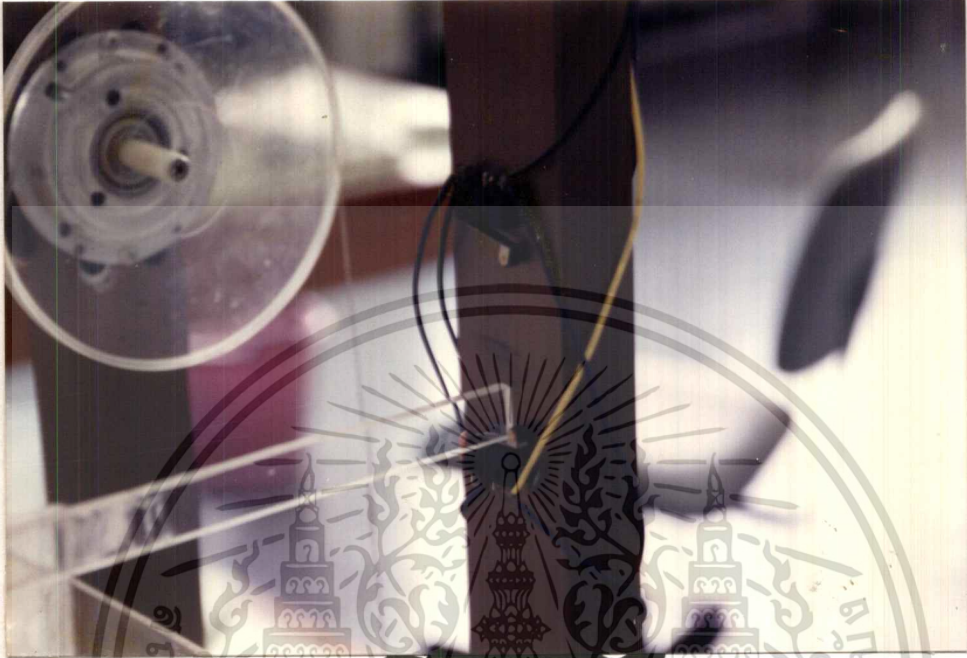

สายไฟก่อนจะเข้าและออกจากมอเตอร์ของวงจรขั้วมอเตอร์

รูปที่ 5.4 แสดงการต่อตัว Diode คร่อมขานาน Limit Switch บนและล่างเพื่อควบคุมให้มอเตอร์สามารถหมุนได้ทางเดียวในกรณีที่มีการกด Limit Switch

จากรูปที่ 5.4 สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ เมื่อกระแสไหลจาก X ไปยัง Y เป็นการควบคุมให้มอเตอร์เดินประตูลง เมื่อประตูเคลื่อนที่ถึงระดับล่างสุดก็จะแตะ Limit Switch ตัวล่าง ทำให้กระแสไหลไม่ครบวงจรเพราะกระแสไม่สามารถไหลผ่าน D2 ได้ ทำให้มอเตอร์หยุดทำงานและเมื่อต้องการให้มอเตอร์เคลื่อนที่ยกประตูขึ้น กระแสที่ไหลจาก Y ไปยัง X สามารถที่จะไหลผ่าน D2 ได้ถึงแม้ว่า Limit Switch ตัวล่างจะโดนกดอยู่ก็ตาม กระแสที่ไหลผ่าน D2 ไหลจะผ่านต่อไปยัง Limit Switch ตัวบนซึ่งต่อไฟแบบ Normally Close อยู่ทำให้ครบวงจร มอเตอร์ก็สามารถเคลื่อนที่ยกประตูน้ำขึ้นได้ จนกว่ามอเตอร์จะไปแตะ Limit Switch ตัวบน จึงจะทำให้มอเตอร์หยุดทำงาน และมอเตอร์จะทำงานได้อีกครั้งก็ต่อเมื่อมีการควบคุมให้มอเตอร์เคลื่อนที่ดันประตูน้ำลง คือกระแสสามารถไหลผ่านตัว D1 ได้นั่นเอง

ลักษณะการติดตั้ง Limit Switch เข้ากับ Model แสดงได้ดังรูปที่ 5.5

รูปที่ 5.5 แสดงการติดตั้ง Limit Switch เข้ากับ Model

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

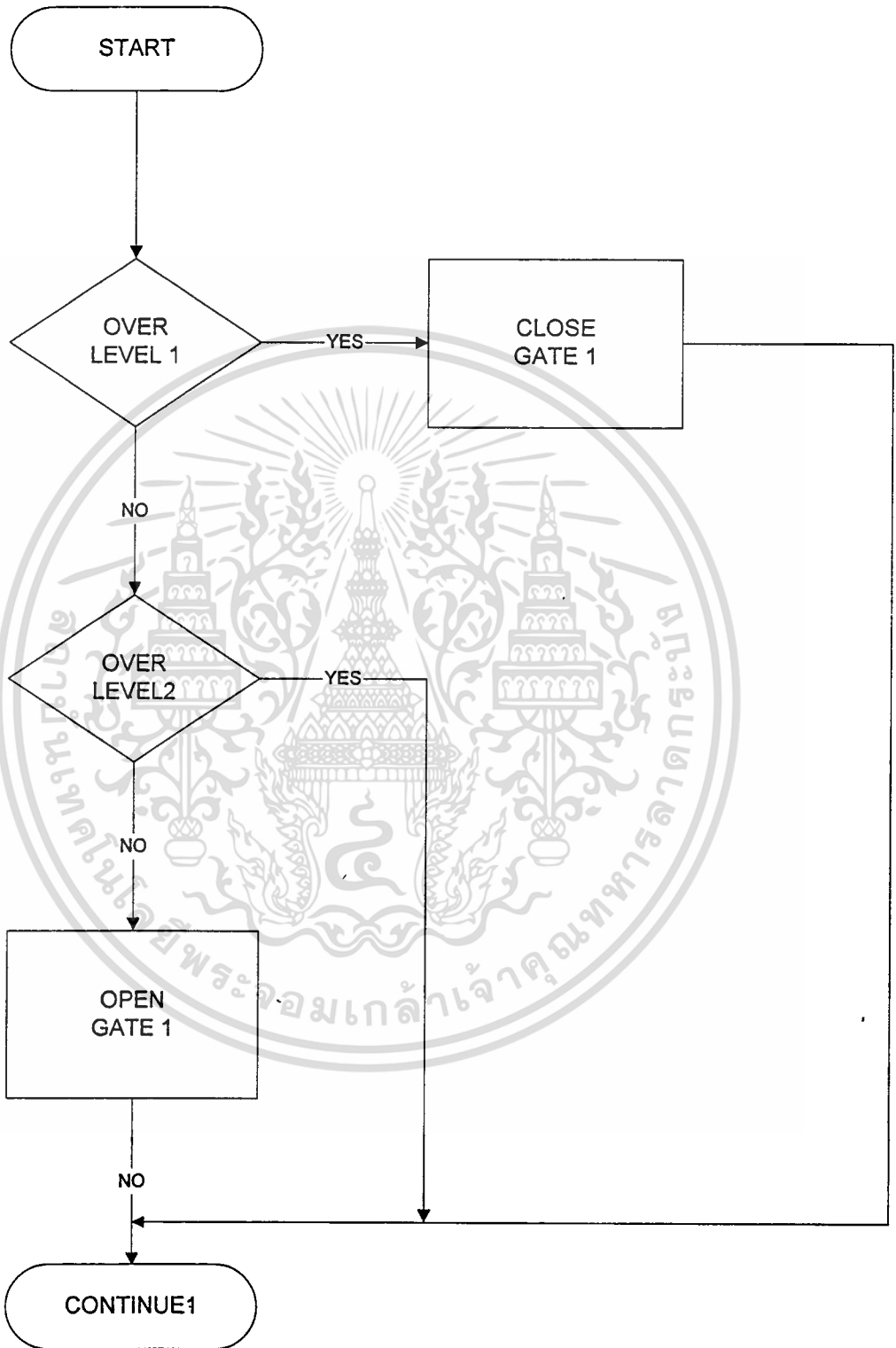
โปรแกรม

6.1 ขั้นตอนการทำงาน

ในส่วนของขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมแสดงได้ดัง Flowchart รูปที่ 6.1 (a) และ (b) ซึ่งขั้นตอนการทำงานเป็นดังนี้

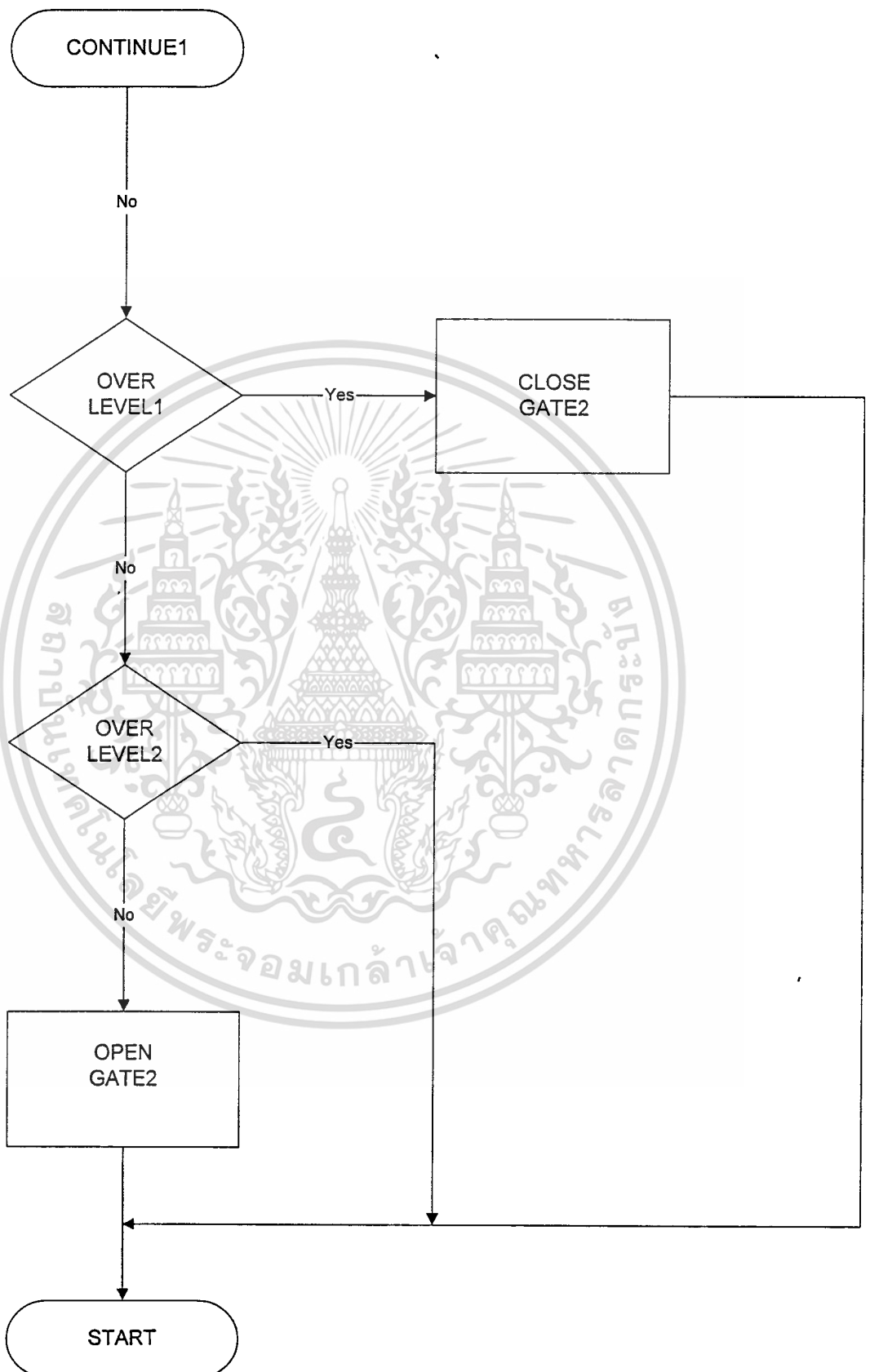
- 1) Start
- 2) เช็กระดับน้ำจากช่องที่ 1 ว่าเกินระดับที่ 1 (Level 1) หรือไม่
 - 2.1) ถ้าระดับน้ำจากช่องที่ 1 เกินระดับที่ 1 (Level 1) ให้ Motor ตัวที่ 1 ทำการปิดประตูที่ 1 (Gate 1)
 - 2.2) ถ้าระดับน้ำจากช่องที่ 1 ไม่เกินระดับที่ 1 (Level 1) ให้ทำตามขั้นตอนที่ 3 ต่อไป
- 3) เช็กระดับน้ำจากช่องที่ 1 ว่าเกินระดับที่ 2 (Level 2) หรือไม่
 - 3.1) ถ้าระดับน้ำจากช่องที่ 1 เกินระดับที่ 2 (Level 2) ให้คงสถานะการปิดประตูที่ 1 (Gate 1) เหมือนเดิม
 - 3.2) ถ้าระดับน้ำจากช่องที่ 1 ไม่เกินระดับที่ 2 (Level 2) ให้ทำการเปิดประตูที่ 1 (Gate 1)
- 4) เช็กระดับน้ำจากช่องที่ 2 ว่าเกินระดับที่ 1 (Level 1) หรือไม่
 - 4.1) ถ้าระดับน้ำจากช่องที่ 2 เกินระดับที่ 1 (Level 1) ให้ Motor ตัวที่ 2 ทำการปิดประตูที่ 2 (Gate 2)
 - 4.2) ถ้าระดับน้ำจากช่องที่ 2 ไม่เกินระดับที่ 1 (Level 1) ให้ทำตามขั้นตอนที่ 5 ต่อไป
- 5) เช็กระดับน้ำจากช่องที่ 2 ว่าเกินระดับที่ 2 (Level 2) หรือไม่
 - 5.1) ถ้าระดับน้ำจากช่องที่ 2 เกินระดับที่ 2 (Level 2) ให้คงสถานะการปิดประตูที่ 2 (Gate 2) เหมือนเดิม
 - 5.2) ถ้าระดับน้ำจากช่องที่ 2 ไม่เกินระดับที่ 2 (Level 2) ให้ทำการเปิดประตูที่ 2 (Gate 2)
- 6) กลับไปเริ่มต้นทำขั้นตอนที่ 2-5 ใหม่ ซ้ำไปซ้ำมาเรื่อย ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(a)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ (b) ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ รูปที่ 6.1 (a) และ (b) เป็น flowchart แสดงขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมที่มีการนำไปใช้

6.2 โปรแกรมภาษาแอสเซมบลี

```

PORTA EQU 0E0E0H
PORTB EQU 0E0E1H
PORTC EQU 0E0E2H
CTRL EQU 0E0E3H

```

```

COUNT1UP EQU 40H
COUNT2UP EQU 41H
COUNT1DO EQU 42H
COUNT2DO EQU 43H
UP1 EQU 44H ;IF UP=1 IS UP,IF UP = 0 IS DOWN
UP2 EQU 45H

```

```

ORG 0000H
AJMP START
ORG 0003H
AJMP GATE1
ORG 0013H
AJMP GATE2
ORG 0100H

```

```

START:
CALL DELAY
MOV A,#10011011B
MOV DPTR,#CTRL
MOVX @DPTR,A

MOV P1,#0
MOV COUNT1UP,#00H
MOV COUNT1DO,#00H
MOV COUNT2UP,#00H
MOV COUNT2DO,#00H

```

```

SETB EA ;SET ENABLE ALL
SETB IE0
SETB IE1
SETB IT0
SETB IT1
SETB EX0
SETB EX1

```

```

;PART POLLING

```

```

CHECK1:
MOV DPTR,#PORTA
MOVX A,@DPTR
ONE:
PUSH ACC
CLR C
SUBB A,#01000000B
POP ACC
JC ONEE

```

```

MOV     COUNT1UP,#00H
AJMP   ONE_DO1
ONEE:   PUSH   ACC
        CLR    C
        SUBB  A,#00110100B
        POP   ACC
        JC    ONEEEE
MOV     COUNT1UP,#00H
AJMP   ONE_DO2
ONEEEE: PUSH   ACC
        CLR    C
        SUBB  A,#00100000B
        POP   ACC
        JC    ONEEEEE
AJMP   CHECK2
ONEEEEE: MOV   COUNT1DO,#00H
AJMP   ONE_UP

CHECK2: MOV   DPTR,#PORTB
TWO:   MOVX  A,@DPTR
        PUSH  ACC
        CLR  C
        SUBB A,#01000000B
        POP  ACC
        JC  TWO
MOV     COUNT2UP,#00H
AJMP   TWO_DO1
TWO:   PUSH  ACC
        CLR  C
        SUBB A,#00110100B
        POP  ACC
        JC  TWOOO
MOV     COUNT2UP,#00H
AJMP   TWO_DO2
TWOOO: PUSH  ACC
        CLR  C
        SUBB A,#00100000B
        POP  ACC
        JC  TWOOOO
AJMP   CHECK1
TWOOOO: MOV   COUNT2DO,#00H
AJMP   TWO_UP

```

;OUTPUT TO MOTOR

```

ONE_UP: PUSH   ACC
        MOV   UP1,#1
        MOV   A,COUNT1UP
        CJNE  A,#4D,O_UP
        POP   ACC
        AJMP  CHECK2
O_UP:   SETB  P1.0
        CLR  P1.1
        POP  ACC
        AJMP  CHECK2

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีก POP มิให้ตัด ACC. เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

ONE_DO1:MOV     UP1,#0
          SETB   P1.1
          CLR    P1.0
          AJMP   CHECK2

ONE_DO2:PUSH    ACC
          MOV    UP1,#0
          MOV    A,COUNT1DO
          CJNE  A,#2D,O_DO
          POP    ACC
          AJMP   CHECK2

O_DO:    SETB   P1.1
          CLR    P1.0
          POP    ACC
          AJMP   CHECK2

TWO_UP:  PUSH   ACC
          MOV    UP2,#1
          MOV    A,COUNT2UP
          CJNE  A,#4D,T_UP
          POP    ACC
          AJMP   CHECK1

T_UP:    SETB   P1.2
          CLR    P1.3
          POP    ACC
          AJMP   CHECK1

TWO_DO1:MOV     UP2,#0
          SETB   P1.3
          CLR    P1.2
          AJMP   CHECK1

TWO_DO2:PUSH   ACC
          MOV    UP2,#0
          MOV    A,COUNT2DO
          CJNE  A,#2D,T_DO
          POP    ACC
          AJMP   CHECK1

T_DO:    SETB   P1.3
          CLR    P1.2
          POP    ACC
          AJMP   CHECK1

```

```
;PART DELAY TIME
```

```

DELAY:  MOV     R0,#0FFH
REV:    DJNZ   R0,REV           ;LOOP
          MOV    R0,#0FFH
REV1:   DJNZ   R0,REV1
          MOV    R0,#0FFH
REV2:   DJNZ   R0,REV2
          RET

```

```
;PART INTERRUPT ROUTINE
```

```

GATE1:  PUSH   ACC
          MOV    A,UP1
          CJNE  A,#1,DOW1

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อธิการบดีไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

MOV      A, COUNT1UP
CJNE    A, #4D, CON1
CLR     P1.0
CLR     P1.1
POP     ACC
RETI
CON1 :  INC     COUNT1UP
        POP     ACC
        RETI
DOW1 :  MOV     A, COUNT1DO
        CJNE   A, #2D, CON3
        CLR    P1.0
        CLR    P1.1
        POP    ACC
        RETI
CON3 :  INC     COUNT1DO
        POP     ACC
        RETI
GATE2 : PUSH   ACC
        MOV    A, UP2
        CJNE  A, #1, DOW2
        MOV    A, COUNT2UP
        CJNE  A, #4D, CON2
        CLR   P1.2
        CLR   P1.3
        POP   ACC
        RETI
CON2 :  INC     COUNT2UP
        POP     ACC
        RETI
DOW2 :  MOV     A, COUNT2DO
        CJNE   A, #2D, CON4
        CLR    P1.2
        CLR    P1.3
        POP    ACC
        RETI
CON4 :  INC     COUNT2DO
        POP     ACC
        RETI
END

```

บทที่ 7

ผลการทดลอง

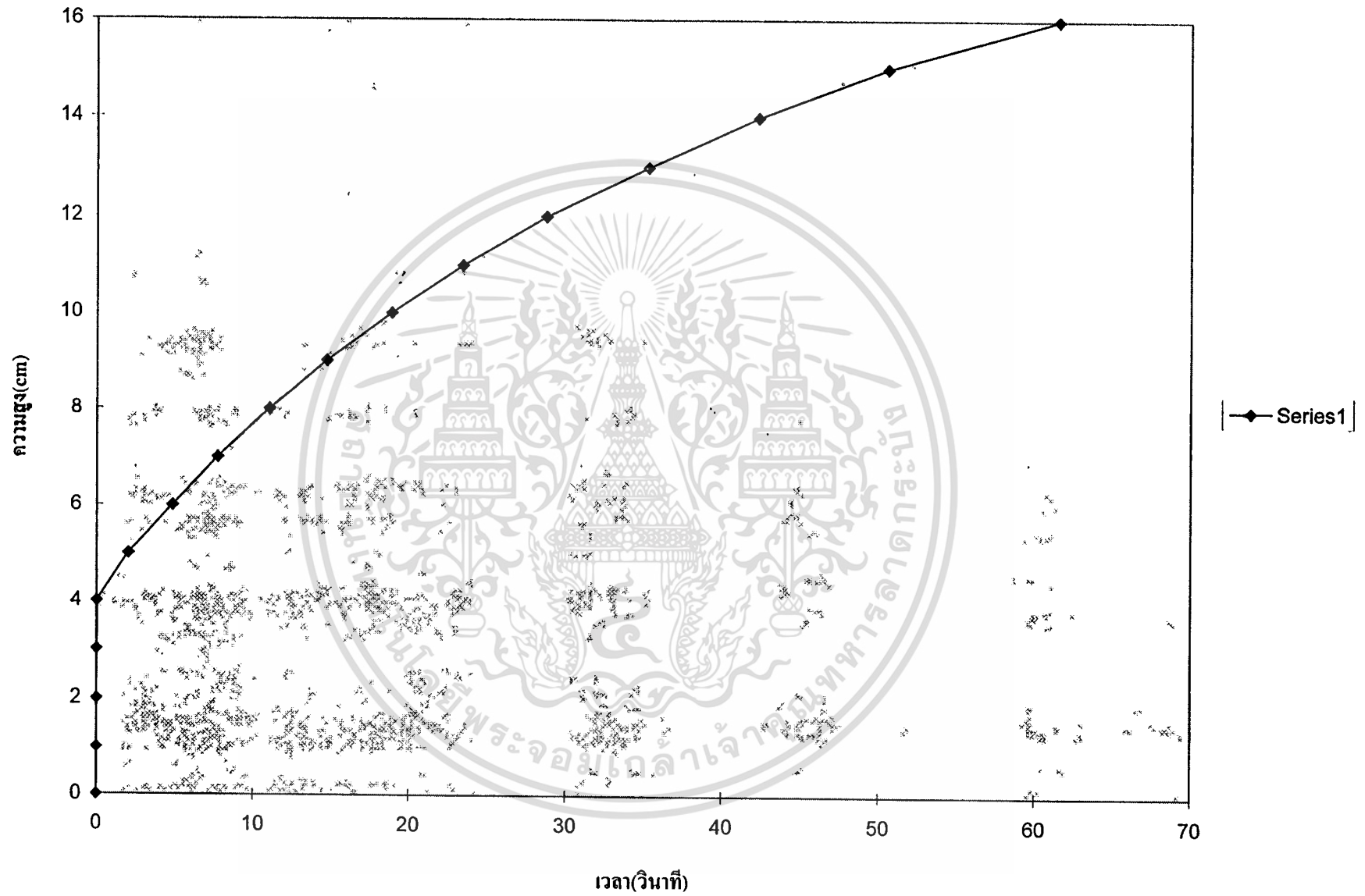
การทดลองครั้งแรกเริ่มด้วยการใส่น้ำใน Model ในช่องแรก 28 ซม. โดยในช่องที่สองมีน้ำอยู่ 4 ซม. แล้วจึงเริ่มการทดลอง ประตูน้ำเริ่มเปิด น้ำจากช่องแรกไหลมายังช่องที่สอง ทำการวัดความสูงของน้ำในประตูช่องที่สองได้ดังตารางที่ 7.1

ความสูง (cm)	เวลา (วินาที)
0	0
1	0
2	0
3	0
4	0
5	
6	4.86
7	7.73
8	11.01
9	14.67
10	18.85
11	23.42
12	28.74
13	35.23
14	42.31
15	50.55
16	61.49

ตารางที่ 7.1 ผลการทดลองครั้งแรก

จากตารางนำไปพล็อตกราฟแสดงความสัมพันธ์ของระดับน้ำช่องที่ทำการควบคุม(ช่องที่ 2) กับเวลาจะได้ดังรูปที่ 7.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของระดับน้ำที่ทำการควบคุมกับเวลาของการทดลองครั้งแรก

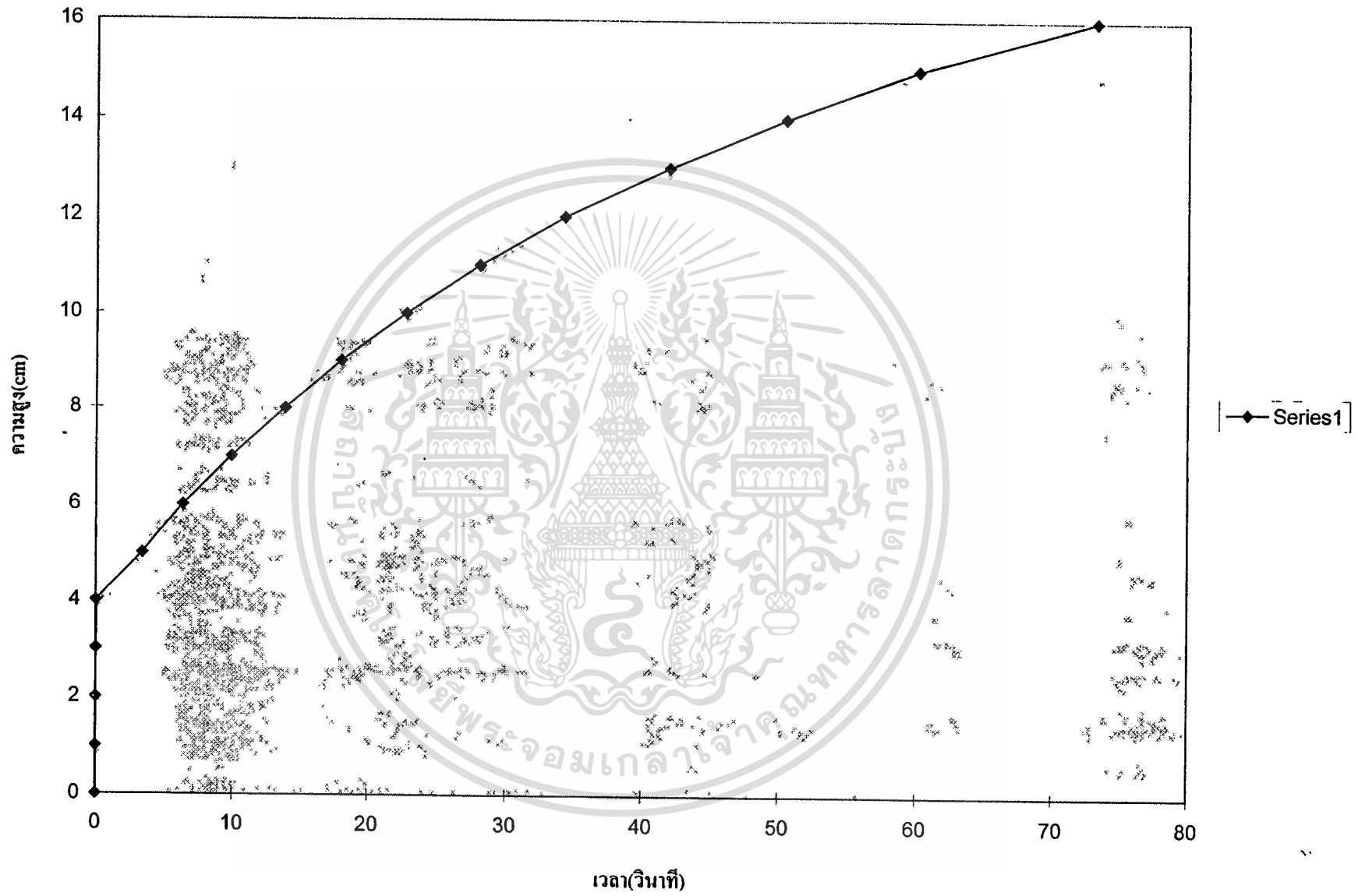
การทดลองครั้งที่สองมีการเติมน้ำให้ระบบตลอดเวลาและดึงน้ำออกจากระบบตลอดเวลา เพื่อให้ใกล้เคียงกับระบบจริงมากที่สุด เพราะในระบบจริงปริมาณน้ำจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ระดับน้ำที่เปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำที่เข้ามาและปริมาณน้ำที่จ่ายออกไป ถ้าปริมาณน้ำที่ถูกดึงออกไปโซ่มีมาก ระดับน้ำก็จะลดลงถึงจุดต่ำสุดที่ควบคุมไว้ ประตูก็จะเปิด ทำให้ระดับน้ำเพิ่มถึงจุดสูงสุดที่ควบคุมไว้ ประตูน้ำก็จะปิด ระดับน้ำก็จะอยู่ในระดับที่ควบคุมไว้ จากการทดลอง วัดความสูงของระดับน้ำได้ดังตารางที่ 7.2

ความสูง (cm)	เวลา (วินาที)
0	0
1	0
2	0
3	0
4	0
5	3.36
6	6.34
7	9.89
8	13.85
9	18.03
10	22.72
11	28.05
12	34.26
13	41.96
14	50.48
15	60.13
16	73.21

ตารางที่ 7.2 ผลการทดลองครั้งที่สอง

จากตารางผลการทดลองนำไปพล็อตกราฟหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับน้ำที่ทำการควบคุมกับเวลาจะได้นดังรูปที่ 7.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.2 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของระดับน้ำที่ทำการควบคุมกับเวลาของการทดลองครั้งที่สอง

บทที่ 8

สรุปและวิจารณ์

8.1 สรุป

1. ผลการทดลอง ระดับน้ำในช่องควบคุมสามารถควบคุมภายในระดับที่ต้องการได้
2. ระดับน้ำที่เปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำเข้าออก ในการทดลอง ปริมาณน้ำมีน้อย ระดับจึงเปลี่ยนแปลงค่อนข้างรวดเร็ว
3. ในการทดลองอาจเกิดปัญหาประตูน้ำปิดไม่สนิท ปริมาณน้ำจึงมีการถ่ายเทตลอดเวลา แต่จะไม่มีปัญหากับการควบคุม
4. ปริมาณน้ำใน Model ค่อนข้างน้อย เมื่อเปิดประตูระดับน้ำจึงเปลี่ยนแปลงค่อนข้างเร็ว แต่ในระบบจริงจะไม่เกิดปัญหานี้

8.2 วิจารณ์

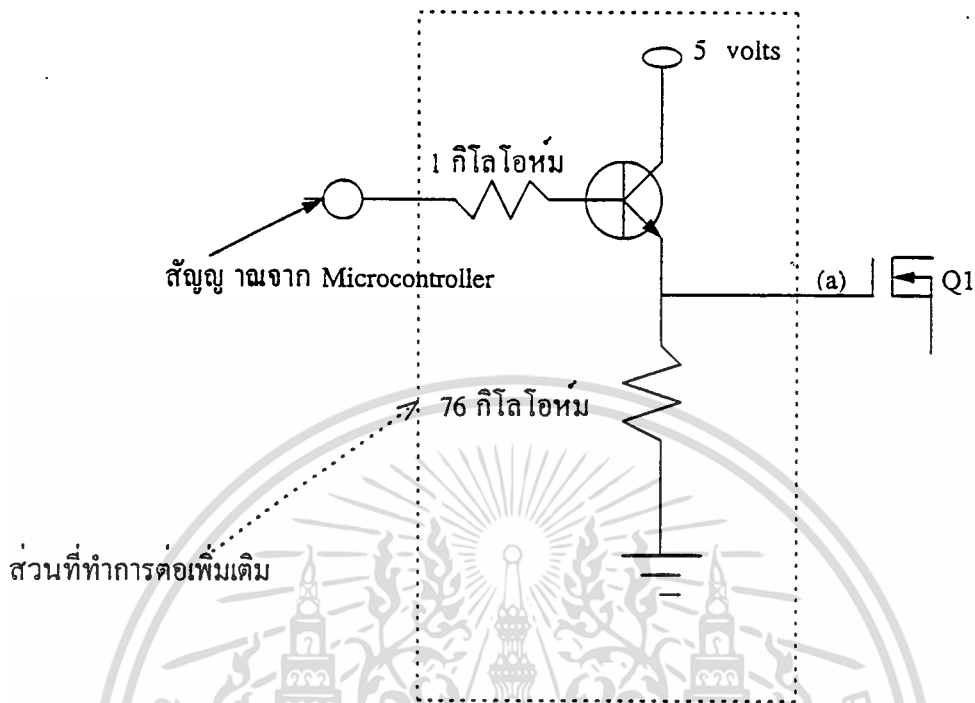
1. ในการสร้าง Model ตอนแรกสุดนั้นต้องการจะใช้งาน Pressure Sensor ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับงานจริงได้เหมาะสมที่สุด แต่สำหรับแบบจำลองที่ทำการสร้างขึ้นมานั้นมีระดับความลึกของน้ำค่อนข้างน้อย การใช้งาน Pressure Sensor จึงไม่เหมาะสมเพราะว่าความดันของน้ำที่ระดับต่าง ๆ กันมีค่าต่างกันน้อยมาก อีกทั้ง Pressure Sensor มีราคาแพงมากจึงต้องยกเลิกการใช้งานของ Pressure Sensor หันมาใช้อุปกรณ์ชนิดอื่นแทน ซึ่งอุปกรณ์ที่เลือกใช้นั้นคือการใช้กลไกลูกกลอยไปหมุน Transducer ซึ่งลำดับขั้นการทำงานนั้นจะเหมือนกันกับ Pressure Sensor ทุกขั้นตอน คือ ต้องมีการแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล โดยผ่านตัว A/D Converter แล้วนำสัญญาณดิจิทัลต่อไปยัง Microcontroller เพื่อให้ Microcontroller ทำงานตามโปรแกรมในการควบคุมการเปิด-ปิดประตูน้ำ

เพราะฉะนั้นเมื่อต้องการนำการควบคุมนี้ไปประยุกต์ใช้กับระบบจริง ก็สามารถใช้ Pressure Sensor ได้

2. ในการต่อวงจรขั้วมอเตอร์เข้ากับ Motor และ Microcontroller นั้นเวลาเริ่มต้นการทำงานจริง ๆ ไม่สามารถขั้วมอเตอร์ให้หมุนได้ เนื่องจากค่าแรงดันที่ออกมาจาก Controller 5 โวลต์ มาต่อเข้ากับ Gate ของ Fet ที่จุด (a) และ (b) รูปที่ 5.4 จะเกิดการ Drop ลงเหลือแค่ 2 โวลต์กว่า ๆ ทำให้มอเตอร์ไม่สามารถทำงานได้ จึงต้องมีการแก้ปัญหาโดยการต่อทรานซิสเตอร์และตัวต้านทาน เข้าที่จุด (a) และ (b) อีกจุดละ 1 ชุด ดังแสดงได้ในรูปที่ 8.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 8.1 แสดงการต่อทรานซิสเตอร์และตัวต้านทานเข้าที่ขา Gate ของ Fet เพื่อแก้ปัญหาการ Drop ของค่าความต่างศักย์

บรรณานุกรม

1. Katsuhiko Okata ; " Modern Control Engineering " , 1970 By Prentice-Hall, INC. Englewood Cliffs , N.I.
2. ชลกรณบัพพิเศษ ; " 72 ปี อาจารย์อรุณ อินทรปาลิต " , 17 สิงหาคม 2534 สมาคมศิษย์เก่าวิศวกรรมชลประทานในพระบรมราชูปถัมภ์
3. ชัยวัฒน์ ปรีชาวิทย์ ; " สัมมนาวิชาการวิศวกรรมชลประทาน "
4. D.B. KRAATZ and I.K. MAHAJAN ; Small Hydraulic Structure , Irrigation and Drainage Paper, FAO.
5. สุนทร วิฑูสูรพจน์ ; " การใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล 8051 " , บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด
6. ประเมษฐ์ ประณยานันท์ , ปิยพงศ์ เพ่าวณิช " คู่มือและการประยุกต์ใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 , บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด
7. CP-SB31 USER MANUAL , By ETT CO.,LTD
8. National Semiconductor Data Book.

กิตติกรรมประกาศ

1. ขอขอบคุณ รศ.ดร. มงคล มงคลวงศ์โรจน์ ที่ให้ข้อเสนอแนะและให้คำปรึกษา
2. ขอขอบคุณ อ. จำลอง ปราบแก้ว ที่คอยช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่อง
3. ขอขอบคุณ คุณมณฑา เทียมเมือง ที่ให้ความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์การทำงานต่าง ๆ
4. ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาต่าง ๆ จนปริิญาานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จออกมาได้
5. ขอขอบคุณ คุณพ่อ , คุณแม่ และพี่ ๆ น้อง ๆ ที่ทำให้เราได้มีวันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้